

פרשת תולדות

מִדְרַשׁ הַזֵּעֶלָם (בראשית כה) ואלה תולדות יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק. רבי יצחק פתו, (שיר השירים ז) הדודאים נתנו ריון וגו'. תנו רבנן, לעתיד לבא הקדוש ברוך הוא מוזה את המתים ויזער אותם מעפרם, שלא יהיו בגין עפר כמות שהיו בתנוכה שנבראו מעפר במוש, דבר שאינו מתקיים, הדא הוא דכתיב (בראשית ב) וייצר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה. ובאותה שעה יתערו מעפר מאותו הבגין, ויעמדו בגגין מקומים להיות להם קיומא, הדא הוא דכתיב, (ישעיה נב) התערי מעפר קומי שבי ירושלים, יתקיימו בקיומא. ויעלו מתנוח לארץ ויקבלו נשמתם בארץ ישראל. באותה שעה יצוף (נא ישיב) קודשא בריך הוא כל מיני ריוזין שבגין ערן עליהם, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ז) הדודאים נתנו ריון.

אמר רבי יצחק, אל תקרי הדודאים אלא הדודים, זהו הגוף והנשמה שהם דודים ורעים זה עם זה. רב נחמן אמר, דודאים במוש. מה הדודאים מולידים אהבה בעולם, אף הם מולידים אהבה בעולם. ומאי נתנו ריון, כשרון מעשיהם לדעת ולהכיר לבוראם.

(שיר השירים ז) ועל פתונו, אלו פתווי שבמים שהם פתוויים להוריד נשמות לפגרים. כל מגדים, אלו הנשמות. (שיר השירים ז) ודשים גם ישנים, אותם שיצאו נשמות מהיום כמה שנים, ואותם שיצאו נשמות במימים מועטים, וזכו בכשרון מעשיהם להכניס בעולם הבא, כלם עתידים לירד בבית אונת להכניס בגופות המוכנים להם.

אמר רבי אוןא בר יעקב, בת קול יוצאת ואמרת, ודשים גם ישנים דודי צפנתי לך. צפנתי אותם באותם העולמות. לך, בשבילך, בשביל שאתה גוף קדוש ונקי. דבר אוןר הדודאים (נתנו ריון) אלו מלאכי שלום. נתנו ריון, אלו הנשמות שהם ריון העולם. נתנו, שבוךו כמה דאת אמר, (במדבר כא) ולא נתן סיוון את ישראל.

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

דְּתַנָּא אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שְׁלֵשׁ כְּתוּבֵי שֵׁל מִלְאָכֵי הַשָּׁרַת הוֹלְכִים בְּכָל וּדְשׁ וּבְכָל שַׁבָּת לְלוֹוֹת לְנִשְׁמָה עַד מְקוֹם מַעְלָתָהּ. וּבְמֵאן זִוְקִים עַל פְּתוּזֵינוּ כָּל מַגְדִּים. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִלּוּ הֵן הַגּוֹפּוֹת שֵׁהֶם עוֹבְדִים בְּפְתוּזֵי קְבֻרוֹת לְקַבֵּל נִשְׁמָתָן. וְדוּבָמָה גִּוְתֵן פְּתִיקָא דְּוִוִּשְׁבָּנָא וְהוּא מְכַרִּיז וְאוֹמֵר, רְבוּנוּ שֵׁל עוֹלָם, וּזְדִשִׁים גַּם יִשְׁנִים, אוֹתָם שְׁנַקְבְּרוּ מִכְּמַה יָמִים וְאוֹתָם שְׁנַקְבְּרוּ מִזְמַן מוֹעֵט, כָּלָם צְפַנְתִּי לָךְ לְמִיפְקָ לְהוּ בְּוִוִּשְׁבָּנָא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אָמַר רַב, עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשִׁמוּז בְּאוֹתוֹ זְמַן עִם הַצְּדִיקִים, לְהַשְׁרוֹת שְׁכִינְתוֹ עִמָּהֶם וְהַכֵּל יִשְׁמוּזוּ בְּאוֹתָהּ שְׁמוּזָה, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב, (תהלים קד) יִשְׁמוּז ה' בְּמַעֲשָׁיו. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, עֲתִידִים הַצְּדִיקִים בְּאוֹתוֹ זְמַן, לְבָרָא עוֹלָמוֹת וּלְהַזְוִיֹּת מֵתִים. אָמַר לִיה רַבִּי יוֹסִי, וְהִתְנַן (קהלת א) אִין כָּל וּזְדִשׁ תַּנּוֹת הַשְׁמֵשׁ. אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה, תָּא שְׁמַע, בְּעוֹד שְׁהַרְשָׁעִים בְּעוֹלָם וְיִרְבוּ, כָּל הָעוֹלָם אֵינוֹ בְּקִיּוֹם, וְכִשְׁהַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם אֲזִי הָעוֹלָם מֵתִקְיִים. וְעִתִּידִים לְהַזְוִיֹּת מֵתִים כְּדִקְאֶמְרֵן, (זכריה ו) עוֹד יִשְׁבוּ זְקֵנִים וְזִקְנוֹת בְּרוּזוּבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִישׁ מִשְׁעַנְתּוֹ בְּיָדוֹ מֵרֹב יָמִים, כְּדַכְתִּיב לְעִיל. (קיד ע"ב)

בְּאוֹתוֹ זְמַן, יִשְׁיִגּוּ הַצְּדִיקִים דְּעַת שְׁלֵמָה, דְּאָמַר רַבִּי יוֹסִי, בְּיוֹמָא דְּיוֹזְדִי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעוֹבְדוֹי, זְמִינֵן אֵינוֹן צְדִיקָא לְבַעֲדַע לִיה בְּלִבְהוֹן, וּכְדִין יִסְגִי סְכֻלְתָּנוּ בְּלִבְהוֹן כְּאִילוּ וְזוּ לִיה בְּעֵינָא, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה כה) וְאָמַר בְּיוֹם הַהוּא הִנֵּה אֶלְהֵינוּ זֶה וְגו'. וּשְׁמוֹת הַנְּשֻׁמָה בְּזוֹף יֵתֵר מִכּוֹלָם, עַל שִׁיחֵי שְׁנֵיהֶם קִיּוּמִים וְיָדְעוּ וְיִשְׁיִגּוּ אֶת בּוֹרָאם וְיִהְיוּ מְזִוִי הַשְׁכִּינָה, וְזֶה הַטּוֹב הַגָּנוּז לְצְדִיקִים לְעַתִּיד לְבָא. הִדָּא הוּא דְכַתִּיב, (בראשית כה) וְאֶלֶּה תוֹלְדוֹת יִצְחָק בֶּן אֲבִרָהִם, אִלּוּ הֵם תוֹלְדוֹת הַשְׁמוּזָה וְהַשְׁוֹזֵק שִׁיחָא בְּעוֹלָם בְּאוֹתוֹ זְמַן. בֶּן אֲבִרָהִם, הִיא הַנְּשֻׁמָה הַזּוֹכָה לְכַף וּלְהִיּוֹת שְׁלִימָה בְּמַעְלָתָהּ. (בראשית כה) אֲבִרָהִם הוֹלִיד אֶת יִצְחָק, הַנְּשֻׁמָה מוֹלִידָה הַשְׁמוּזָה וְהַשְׁוֹזֵק הַזֶּה בְּעוֹלָם. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה לְרַבִּי זְוִיָּא, הָא דְתַנִּינֵן דְּעַתִּיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְעַשׂוֹת סְעוּדָה לְצְדִיקִים לְעַתִּיד לְבָא, מֵאִי הִיא. אָמַר לִיה, עַד לָא אֶזְלִית קָמִי אֵינוֹן מִלְאָכִין קְדִישִׁין מְאִרִי מֵתְנִיתִין הָכִי שְׁמִיעַ לִי, כִּיִן דְּשְׁמִיעִית הָא דְאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אֶתִישְׁבָּא בְּלִבָּאִי, דְּאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, סְעוּדַת הַצְּדִיקִים לְעַתִּיד לְבָא, כְּהֵאִי דְכַתִּיב (שמות כד) וַיִּזְוּוּ אֶת הָאֱלֹהִים וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂתּוּ, וְדָא הוּא דְתַנֵּן זְיוּזְנִין. וְאָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בְּאֶתֵר וְזֶד תַּנִּינֵן זְהֵנִין, וּבְאֶתֵר אֲוֹרָא תַנִּינֵן זְיוּזְנִין, מֵאִי בִין הָאִי לְהָאִי. אֶלָּא הָכִי אָמַר אָבוּי, הַצְּדִיקִים שְׁלָא זְכוּ

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

אמר רבי יהודה ברבי שלום, אם כן מהו לוינתן ומהו השור, דכתיב, כי בול
הרים ישאו לו. אמר רבי יוסי, והא פתיב, (ישעיה כו) בעת ההיא יפקוד ה' בנורבו
הקשה והגדולה והמוזקה על לוינתן גווש בריוז ועל לוינתן גווש עקלתון והרג את
התנין אשר בים, הא הכא תלתא. אלא רמוז הוא דקא רמוז על מלכותא. אמר
רבי תנזום לית לבימר על מה דאמרו רבנן, ודאי כף היא. אמר רבי יצחק,
אנא הוינא קמיה דרבי יהושע, ושאיכנא האי מלה, אמרנא, האי סעודתא
דצדיקיא לעתיד לבא אי כף הוא, לא אתיישבא בלבאי, דהא אמר רבי
אלעזר, סעודת הצדיקים לעתיד לבא כהאי גוונא דכתיב, (שמות כד) ויזונו את
האכלים ויאכלו וישתו. אמר רבי יהושע שפיר קאמר רבי אלעזר, וכף הוא.
עוד אמר רבי יהושע, האי מהימנותא דאמרו רבנן לרובא דעלמא, דזמינין אינון
בהאי סעודתא דלוינתן וההוא תורא וכלמשתי זמרא טב דאתגטר מפד אתברי
עלמא, קרא אשכוזו ודרשו, דכתיב, (ויקרא כו) ואכלתם לזמכם לשובע. דאמר
רבי זירא, כל מיני פיתוי פתה הקדוש ברוך הוא לישראל להזוזירם למוטב,
ודא הוא יתיר מפלהון, דאמר להו ואכלתם לזמכם לשובע. ובקללות, (ויקרא כו)
ואכלתם ולא תשבעו, ודא קשיא להו מפלהו. מאי טעמא, דכתיב, (שמותכו) מי
יתן מותנו ביד ה' בארץ מצרים וגו'. אמר רבי זירא, מלמד דמשום האכילה
בסרו נפשים למוות בידים. פיון שראה הקדוש ברוך הוא תאותם, אמר להם,
(ויקרא כו) אם תשמעו לקול המצות, ואכלתם לשובע כדי להגיון דעתם. כהאי
גוונא זמיו רבנן דגלותא אתבישר, אסתכמו על קראי דאורייתא ואמרו דזמינין

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

דף קלד ע"ב

אמר רבי יוחנן, לית לן לסתור מהימנותא דכפא אלא לקיימא ליה, דהא אורייתא אסהידת עלוי, דהא אנן ידעין מהימנותא דצדיקיא וכסופא דלהון מאי היא, דכתיב, (שיר השירים א) נגילה ונשמחה בה, ולא באכילה. (שיר השירים א) נזכרה הודיה בנין. והיא סעודתא דזמנין בה, יתא לן וזלק למהני מנה וזו היא השמחה והשחוק. ואלה תולדות יצחק, שיצחקו הצדיקים לעתיד לבוא. אברהם הוליד את יצחק, וכות הנשמה מוליד השחוק הזה והשמחה בעולם.

ואלה (בראשית כח) תולדות יצחק וגו'. פתח רבי וזי"א ואמר (תהלים קו) מי ימלא גבורות יי ישמיע כל תהלתו. תא וזוי, כד בעא קודשא בריה הוא וסליק ברעותא קמיה למברי עלמא, הוה מסתכל באורייתא, וברא ליה, ובכל עובדא ועובדא דברא קודשא בריה הוא בעלמא הוה מסתכל באורייתא, וברא ליה. הדא הוא דכתיב, (משלי ח) ואהיה אצלו אמון ואהיה (דף קלד ע"ב) שעשועים יום יום אל תקרי אמון, אלא אובן.

כד בעא למברי אדם אמרה תורה קמיה, אי בר נש יתברי, ולבתר יוטי ואנת תידון ליה, אמאי יהון עובדי ידך למננא, דהא לא ייכול למסבל דינך. אמר ליה קודשא בריה הוא, הא אתקינת תשובה עד לא בראתי עלמא, אמר קודשא בריה הוא לעלמא בשעתא דעבד ליה וברא לאדם, אמר ליה, עלמא עלמא, אנת ונימוסך לא קיימין אלא על אורייתא. ובגין כך בראתי ליה לאדם בה, בגין דיתעסק בה. ואי לאו, הא אגא אהדר לך לתהו ובהו וכפא בגיניה דאדם קיימא, הדא הוא דכתיב, (ישעיה מו) אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי. ואורייתא קיימא ומכרוא קמיהו דבגי נשא, בגין דיתעסקו וישתדלו בה ולית מאן דירכין אודניה.

תא וזוי, כל מאן דאשתדל באורייתא איהו קיים עלמא, וקיים כל עובדא ועובדא על תקונייה פדקא יאות, ולית לך כל שייפא ושייפא דקיימא ביה בבר נש, דלא הוי לקבליה בריה בעלמא. דהא כמה דבר נש איהו

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

דף קלה ע"א

בְּאוֹרֵייתָא אֵינּוֹן כּוֹל רְזִין עֵלְאִין וְנִתְיַמֵּין דְּלָא יִכְלִין לְאַתְדַּבְּקָא, בְּאוֹרֵייתָא
כּוֹל אֵינּוֹן מִלִּין עֵלְאִין, דְּאַתְגְּלִיין וְלָא אֲתַגְּלִיין, בְּאוֹרֵייתָא אֵינּוֹן כּוֹל מִלִּין
דְּלַעִיכָא וְלִתְתָא, כּוֹל מִלִּין דְּעֵלְמָא דִּין, וְכֹל מִלִּין דְּעֵלְמָא דְּאַתִּי בְּאוֹרֵייתָא
אֵינּוֹן, וְלִית (דף קלה ע"א) בְּמֵן דִּישְׁעוֹז וַיִּדַּע לֹון, וּבְגֵין כּוֹ כְּתִיב, (תהלים קו) בְּיָ יִמְלֹל
גְּבוּרוֹת יְיָ יִשְׁמִיעַ כּוֹל תְּהִלָּתוֹ.

תָּא וְזִי אָתָּא שְׁלֻמָּה וּבְעָא לְמִיָּקָם עַל מִלּוֹי דְּאוֹרֵייתָא, וְעַל דְּקְדוּקֵי
אוֹרֵייתָא, וְלָא יִכִּיל, אָמַר (קהלת ז) אֲמַרְתִּי אֲוֹכְמָה וְהִיא רְוֹזְקָה מִמֶּנִּי. דְּוֹד
אָמַר, (תהלים קיט) גַּל עֵינַי וְאֲבִיטָה נְפֻלָּאוֹת מִתּוֹרְתֶךָ.

תָּא וְזִי, כְּתִיב בְּשְׁלֻמָּה (מלכים א ה) וַיִּדְבֵּר שְׁלֵשֶׁת אֲלָפִים מִשְׁל וַיְהִי שִׁירוֹ
וְזִמְשָׁה וְאָלֶף. וְהָא אוֹקְמוּהָ. דְּזִמְשָׁה וְאָלֶף טַעְמִים הֵווּ בְּכֹל מִשְׁל וּמִשְׁל
דְּהָוָה אָמַר. וּמָה שְׁלֻמָּה דְּאִיהוּ בְּשֵׁר וְדָם כּוֹ הֵווּ בְּמִלּוֹי, מִלִּין דְּאוֹרֵייתָא
דְּקָאֵמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַל אוֹזַת כְּמָה וְכְמָה, דְּבְכֹל מְכָה וּמְכָה אִית
בָּהּ כְּמָה מִשְׁלִים, כְּמָה שִׁירִין, כְּמָה תּוֹשְׁבֹנוֹן, כְּמָה רְזִין עֵלְאִין, כְּמָה
וְזִכְמָאן וְעַל דָּא כְּתִיב בְּיָ יִמְלֹל גְּבוּרוֹת יְיָ.

תָּא וְזִי, מָה כְּתִיב לְעִיכָא, (בראשית כה) וְאָלֶה תּוֹלְדוֹת יִשְׁמַעֲאֵל, דְּאֵינּוֹן תְּרִיסַר
זְשִׁיאִין, לְבַתֵּר אָמַר וְאָלֶה תּוֹלְדוֹת יִצְחָק, סְלָקָא דְּעֵתָךְ דְּכִינּוֹן דְּכְתִיב בֵּיה
בְּיִשְׁמַעֲאֵל דְּאוֹלִיד תְּרִיסַר זְשִׁיאִין, וַיִּצְחָק אוֹלִיד תְּרִין בְּגֵין, דְּדָא אֲסַתְלַק
וְדָא לָא אֲסַתְלַק. עַל דָּא כְּתִיב בְּיָ יִמְלֹל גְּבוּרוֹת יְיָ, דָּא יִצְחָק, וַיִּצְחָק אֲפִיק
לִיה לִיעֶקֶב דְּהָוָה אִיהוּ בְּלוֹוֹדוֹי יִתִּיר מִכְּלָהוּ, דְּאוֹלִיד תְּרִיסַר שְׁבַטִין,
קִיּוּמָא דְּלַעִיכָא וְתִתָּא. אֲבָל יִצְחָק לְעִיכָא בְּקַדוּשָׁה עֵלְאָה (ס"א וּשְׁמַעֲאֵל) וְעֵשׂוֹ

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

דף קלה ע"ב

רבי יצחק קם ליליא וזר (דף קלה ע"ב) למלעי באורייתא, ורבי יהודה קם בקסרוי, בההיא שעתא. אמר רבי יהודה, איקום ואיזיל לגבי רבי יצחק, ואלעי באורייתא ונתנובר כוודא. אול עמיה וזקיה בריה דההוה רביא. פד קריב אבבא, שמע ליה לרבי יצחק דההוה אמר, ויהי אזורי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לוזי רואי, האי קרא לאו רישיה סיפיה וכלאו סיפיה רישיה, מאי שנא דקודשא בריך הוא אצטריך לברכא ליה ליצחק, בגין דאברהם לא ברכיה. מאי טעמא, משום דלא יתברך עשו, ועל דא סליקו אינון ברכאן לקודשא בריך הוא, ואוקמוה. וישב יצחק עם באר לוזי ראי, מאי לוזי ראי, אלא דאתנובר בה בשכינתא, בירא דמלאך קיימא אתווי עליה, כתר גומו, ובגין כך ברכיה.

אדהכי, בטש רבי יהודה אבבא ועאל, ואתנוברו. אמר רבי יצחק, השתא וווגא דשכינתא בהדן. אמר רבי יהודה, האי באר לוזי רואי דקאמרת שפיר, אבל במלה אשתבע. פתוז ואמר, (שיר השירים ד) מעין גנים באר מים וזיים ונזלים מן לבנון, האי קרא אתמר אבל הא אוקמוה, מעין גנים דא אברהם באר מים וזיים דא יצחק, ונזלים מן לבנון דא יעקב. באר מים וזיים דא יצחק, היינו דכתיב וישב יצחק עם באר לוזי ראי. ומאי באר דא שכינתא. לוזי, דא וזי העולבמים, צדיק וזי העולבמים וליית לאפרשא לון, וזי הוא בתרי עלמין, וזי לעילא, דאיהו עלבא עלבא, וזי לגבי עלבא תתאה, ועלבא תתאה בגיניה קיימא ונהרא.

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

תא וזוי, סיהרא לא אתנהירת, אלא כד וזיא ליה לשמשא, וכיון דוזיא ליה, אתנהיר. ועל דא האי באר לזוי רואי ודאי, וכדין אתנהרא, וקיימא במיין וזיין, לזוי ראי, בגין לאתמליא ולאנתהרא מיהאי וזי.

דף קלו ע"א

תא וזוי, כתיב (דף קלו ע"א) (שמואל ב כ"ג) ובגיהו בן יהוידע בן איש נוי דהוה צדיק ונהיר לדריה, כמה דזוי דלעילא נהיר לעלמא. ובכל זמנא האי באר לזוי אסתכל וזומי, בגין לאתנהרא פדקאמרן. וישב יצוק עם באר לזוי ראי. היינו דכתיב, (בראשית כה) בקוהתו את רבקה, ויתב בהדה, ואתאזיד עמה, וזשה בלילה, דכתיב, (שיר השירים ב) שבאלו תנות לראשי. ותא וזוי, יצוק בקרית ארבע הוה בתר דמית אברהם, מהו וישב יצוק עם באר לזוי רואי, דאזדווג ביה, ואזיד ביה בההוא בירא, לאתערא רוזימותא פדקאמרן.

פתוז רבי יצוק ואמר, (קהלת א) וזרוז השמש ובא השמש ואל מקומו שואף וזרוז הוא שם. וזרוז השמש, דא שמשא דנהיר לסיהרא, דכד אתווי בהדה כדין נהרא, ואתנהיר וזרוז מאתר עלאה דקיימא עליה, מתמן ורוז תדיר. ובא השמש, לאזדווגא בהדה דסיהרא. (קהלת א) הולך אל דרום, דאיהו ימינא ושוי תוקפיה ביה, ובגין דתוקפיה ביה, כל וזילא דגופא בימינא הוא וביה תליא. ולבתר סובב אל צפון, נהיר לסטרא דא ונהיר לסטרא דא. סובב סובב הולך הרוז, בקדמיתא כתיב שמש, והשתא רוז. אלא כלא נוד ורזא ונדא, וכל דא בגין דסיהרא אתנהרא מניה ויתזברון תרווייהו.

תא וזוי, כד אתא אברהם לעלמא וזביק ליה לסיהרא וקריב ליה, כיון דאתא יצוק אזיד ביה ואתקיף ביה פדקא יאות, ומשיך ליה ברוזימו, כמה דאתמר דכתיב, (שיר השירים ב) שבאלו תנות לראשי. כיון דאתא יעקב, כדין אתזבר שמשא בסיהרא ואתנהיר, ואשתכוז יעקב שלים בכל סטריין, וסיהרא אתנהירת ואתתקנת בתריסר שבטין.

דף קלו ע"ב

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

פתחו רבי יהודה ואמר (תהלים קלד) הנה ברכו את יי כל עבדי יי וגו'. האי קרא אוקמוה, אבל תא וזוי, הנה ברכו את יי, ומאן אינון דיתונוון לברכא ליה לקודשא בריה הוא, כל עבדי יי, בגין דכל בר נש (דף קלו ע"ב) בעלמא מישראל אף על גב דכלא יתונוון לברכא ליה לקודשא בריה הוא, ברכתא דבגעייהו יתברכון עלאין ותתאין מאן היא, ההיא דברכין ליה עבדי יי ולא פלהו. ומאן אינון דברכתהון ברכתא, העומדים בבית יי בלילות, אלן אינון דקיימו בפלגות ליליא ואתערי למקרי באורייתא. אלן קיימי בבית יי בלילות, דהא כדן קודשא בריה הוא אתי לאשתעשא עם צדיקא בגנתא דערן. ואנן קיימי הכא לאתערא במלי דאורייתא, נימא במלי דיצוק, דאנן ביה.

מדרש הנעלם ויהי יצוק בן ארבעים שנה. רבי בו בשם רבי יוסי פתחו ואמר, (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו וגו', בכמה מעלות נברא העולם, דתנינן אמר רבי אוזא בר יעקב, כל מיה שברא קודשא בריה הוא בעולמות שכו וזוץ ממונו דיו בשתוף. ומי אמר רבי אוזא הכי, וזס ושכום, דהא במלה דא יסגי פלוגתא בעלמא, דאי תימא הכי, המלאכים שהם נבראים רווח הקדש מבוש, יאמר שיש שתוף בהם, הא כל אפיא דדהון ודידן שויין.

אמר רבי אבא, במלה דא יסגי פלוגתא בעלמא, דהא תנן במתניתין דידן, דכל דעבד קודשא בריה הוא, עבד כגון גופא ונשמתא, ואי תימא דהא לית גופא למלאכים, כף הוא. אבל לית אינון יכלין למעבד עבדתא, עד שיששתף בהו ההיא נשמתא קדישא, דהיא סיועא דלעילא, ובהאי גווי כל מאי דעבד אצטריה ליהיא סיועא דלעילא מניה.

אמר רבי יוסי, בההיא שעתא דזמין קודשא בריה הוא לאוויא מתיא, והא סופא כל (ס"א עקתין), עמיקין (ס"א עתיקין) בארבעים להוי. וגזר קיים, (דברים כה) ארבעים יכנו לא יוסיף. סוף הלכותם של ישראל במדבר בשנת הארבעים. ארבעים שנה קודם תוויית הגוף, ממתנת לו הנשמה בארץ ישראל. בשנת הארבעים יקומו הגופות מעפרא. בארבעים נכלא הנשם, הדא הוא דכתיב, (בראשית ז) ויהי הנשם על הארץ ארבעים יום, וכתיב (בראשית ז) ויהי מקץ ארבעים יום ויפתחו נזו. זמן גאולתם של ישראל, בשנת הארבעים הוא. ובזמנים אתא ישוב עלמא, דהיא היובל. הוזרת הנשמה לגוף, בשנת הארבעים, שהמתנה לו בארץ ישראל.

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

בת בתואל בת בתו של אל. רב הונא אמר, לא כף הוא, ואנא הוית בכרכי
הים ושמענא דהווי קראן ליהווא גרמא דשדרה, דהווא דאשתאר בקברא מכל
גופא, בתואל רמאה. שאלית עליה, אמרו דהווא פרישא (דמיא) דוויא, דאיהו
רמאה, ודהווא גרמא הוא רמאה מכל שאר גרמי. דתאנא אמר רבי שמעון,
דהווא גרמא לבמה אשתאר בקיומא יתיר מכל שאר גרמי. משום דאיהו רמאה.
ולית סביל טעמא דמונא דבני גשא כשאר גרמי, ובגני כף הוא תקיף מכל
גרמי והוא ליהוי עקרא דגופא אתבני מניה. הדא הוא דכתיב בת בתואל
הארמי.

ותאנא אמר רבי שמעון, הוא רמאי ומעולם רמאי, ושכן יצר הרע דאיהו רמאי.
הדא הוא דכתיב בת בתואל הארמי גרמא רמאה. מפרדן ארם, מצמד רמאין,
כדתנן פדנא דתורא שהוא צמד. אוחות לבן, אוחות יצר הרע הארמי, כדתנן,
בתזולה שהיה מנוול בוזטאות בזה העולם נקרא לוט. לעתיד לבא שלא יהא
מנוול כדבדמיתא, כמאן דסווי ומטביל מסאבותיה, קראן ליה לבן. על כל
פנים אין יצר הרע בטל מן העולם.

תא שמע, דהכי אגן אוקימנא במתניהא. שתי בנות לוט שהן שתי כוזות הגוף
המעוררות ליצר הרע, עכשיו שאינו מנוול כל כף ונטבל מלכלוכו נקרא לבן,
ואותן שתי בנות אינן בטלות ממש, הדא הוא דכתיב, (בראשית כט) וכלבן שתי
בנות. אמר רבי יוסי כף הוא, תמן כתיב בכירה וצעירה והכא כתיב גדולה
וקטנה.

אמר רבי יוסי, אבל אינן בכון לעשות רע ולהתעורר ליצר הרע כמתזולה.
משמע דכתיב שם הגדולה לאה, שלאה מכונה ומרשעתה. ושם הקטנה רזל,
שאין בה כון המתעורר, כמה דאת אמר, (ישעיה נג) וכרוזל לפני גווייה נאלמה.
אמר רב הונא, זה יצר הרע ושתי בנותיו, מתזולפות מכמות שהיו בראשונה.

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

אמר רבי אנוא בר יעקב, תא וזוי, מה פתיב, ויעתר יצוק לה לנכוז אשתו כי עקרה היא. אמר רבי אנוא מפני מה היא עקרה, מפני שיצא הרע אינו נמצא בכוזו בעולם, ועל כך אין נמצא פריה ורביה וולתי בתפלה, מה פתיב, ויעתר לו ה' ותהר רבקה אשתו. כיון שמתעורר יצא הרע, נמצא פריה ורביה.

אמר רבי יוסי, אם פן מה הפרש בין העולם הזה לאותו הזמן, ועוד דהא קרא קאמר דקודשא בריה הוא עבד. אמר רבי אנוא, כך הוא, דקודשא בריה הוא אתער ליה ליהוא ענינא דצריה לוונא, ולא לכל שעתיא דיהא תדיר עם בר נש כמו פען, דאיהו אשתכוז תדיר וזוטאן ביה בני נשא, אלא ליהוא וונא בלחודוי, ההיא, ואתערותא אתערותא דקודשא בריה הוא ליהוי, הדא הוא דכתיב, (יוזקאל לו) והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר. מהו לב בשר. אמר רבי יהודה, לב להוציא בשר ולא לדבר אזור.

רבי יצוק ברבי יוסי הוה אתי מקפוטקיא ללוד, פגע ביה רבי יהודה. אמר ליה רבי יצוק, תאמר דנובירנא וזכימי מתניתא אתערנו ליהאי ענינא, דיצא הרע יתנשי מן עלמא בר ההיא שעתיא לויונא. אמר ליה, וזיף הכי אצטריה יצא הרע לעולם כמטרא לעולם, דאלמלא יצא הרע, וזדוותא דשמעתא לא ליהוי, אבל לא מנוולה פקדמיתא למוזטי ביה. הדא הוא דכתיב, (ישעיה יא) לא ירעו ולא ישויתו בכל הר קדשי וגו'. אמר רבי שמעון, הוא לבא דמדוריה דיצא הרע ביה. רבי אליעזר אומר, לבא טבא, בנינא דגופא ונשמתא, ובגין כך פתיב (דברים י) ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך דהוא עקרא דכלא.

כד אתא רב פהנא אמר, הכי אמרין משמיהון דמארי מתניתא, תרי בנינא דגופא אינון, כבדא ולבא. דאמר רבי שמעון אמר רבי יהודה, כבדא ולבא אינון מנהגי גופא בכל סטרי אברוי, מנהגא דרישא מווא. אבל דגופא אינון תרין וקדמאה הוא כבדא, תנינא לבא. והיינו דכתיב בפרשתא, (בראשית כו) ויתרוצצו הבנים בקרבה, אלין תרין בניני דגופא.

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

במאי טעמא ויתרוצצו. משום דלכא (אתער) אתנשי מניה יצר הרע. ויתרוצצו, (שאלו) וישליו מבעי ליה. אלא אמר רב הונא, ויתרוצצו וישברו, כלומר זשבר כוזם וזילם. אמר רבי יהודה, הגוף מהו אומר, אם כן למה זה אנכי ולמה נבראתי. מיד (בראשית כו) ותקף לדרש את ה'.

(בראשית כו) ויאמר ה' למה שני גוים בבטנה ושני לאומים וגו'. אלו השני גוים הכבוד והלב. רבי יוסי אמר, המון והלב. רבי יהודה אמר, המון אין בכלל זה, משמע דכתיב בבטנה, והמון אין בבטן אלא בראש. ושני לאומים במענה וגו', ורב יעבוד צעיר זהו הכבוד שהוא רב וגדול, והוא משמש לפני הלב. דאמר רבי יהודה, הכבוד קולט הדם ומשמש בו לפני הלב. (בראשית כה) ויצא הראשון אדמוני. אמר רב פהנא, הכבוד הוא הראשון והוא אדמוני. למה הוא אדמוני, על שכולע את הדם תזולה. רבי אליעזר אומר, למה נקרא שמו ראשון, על שהוא ראשון לבלוע הדם מכל המאכל, והוא ראשון לדם אבל לא ליצירה. ובמאן נזקים ורב יעבוד צעיר, על שהוא רב וגדול בשעורו מן הלב והוא עובד ללב.

אמר רבי אבא, למה אתא פרשתא דא, אלא לאוונאה לבני עלמא דאף על גב דהיא שלימותא ליהוי בארעא, ארוזיה וטבעיה דעלמא לא אשתני. רבי יסא אמר בא וראה הכבוד הוא הצד ציד והוא ציד בפיו, והלב הוא הוושב והוא (בראשית כה) יושב אהלים הדא הוא דכתיב (בראשית כו) ויוד יעקב נזיד. וושב מושבות, נושא ונותן בתורה.

ויוד יעקב נזיד. רבי בא בשם רבי אוזא אמר, לעולם טבעו של עולם אינו משתנה, בא וראה, מה פתיב, ויוד יעקב נזיד, כמה דאת אמר אשר זדו עליהם ותרגמו דושיבו. כלומר הלב וושב ומהרהר בתורה בידיעת בוראו. מה פתיב, ויבא עשו מן השדה. והוא עיף. הכבוד שדרך טבעו לצאת ולצוד ציד בפיו לבלוע ואינו מוצא, נקרא עיף. והוא אומר ללב, עד שאתה מהרהר בדברים אלו בדברי תורה, הרהר באכילה ובשתיה לקיים צופה. הדא הוא דכתיב, ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדום האדום הזה, כי כן דרפי לבלוע הדם ולשגר לשאר האברים. פי עיף אנכי, בלא אכילה ושתיה. והלב אומר, תן לי הראשון והמובור מכל מה שתבלע, תן לי בכורתך, הדא הוא דכתיב, (בראשית כה) מכרה כיום את בכורתך לי, קונמיתא דתאיבא. עד שהלב מהרהר וושב במאכל, בולע הכבוד. דאלמלי ההוא פסופא והרהורא דלכא

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

מתניתין, תנן ארבע רווחות העולם מנשכין, ועתידי קודשא בריה הוא להתעורר רווח אגוד לקיים הגוף, שיהא כלול מד' רווחות. הלא הוא דכתיב (יוחאל לו) מארבע רווחות באי הרווח. בארבע לא כתיב אלא מארבע רווחות העולם, שיהא כלול מארבעתם. ותאנא, אותו הרווח הוא רווח המוליד, הוא הרווח האוכל ושותה. ואין בין העולם הזה לימות המשיח, אלא שעבוד מלכות בלבד. ואין בין עולם הזה לתנויית המתים אלא נקיות והשגת ידיעה. רב נזמן אמר ואריכות ימים.

אמר רב יוסף וכי ימות המשיח ותנויית המתים לאו ווד הוא. אמר ליה, לא. דתנן, בית המקדש קודם לקבוץ גלויות, קבוץ גלויות, קודם לתנויית המתים, ותנויית המתים הוא אגודן שבכסם. מנא לן, דכתיב (תהלים קמו) בונה ירושלים ה' גדווי ישראל יכנס הרופא לשבורי לב ומנבש לעצבותם. זו היא תנויית המתים, שיהא הרפואה לשבורי לב על מתיהם. בונה ירושלים תזכה, ואגודו גדווי ישראל יכנס, והרופא לשבורי לב אגודן על הכל.

תנן, מ' שנה קודם הקבוץ גלויות לתנויית המתים, כדאמרין ויהי יצחק בין ארבעים שנה. האי מ' שנה, מאי עבדתיהו. אמר רב כהנא אמר רבי ברוקא, מקבוץ גלויות עד תנויית המתים, כמה צרות, כמה מלונמות יתעוררו על ישראל, ואשרי הנמלט מהם, דכתיב, (דניאל יב) בעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא פתוב בספר. רבי יהודה אמר מהכא, (דניאל יב) יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים. רבי יצחק אמר מהכא, (זכריה יג) וצרפתים כצרוף את הכסף ובזנתים כבוזון את הזהב. ובאותם הימים, יהיו ימים אשר יאמרו (קהלת יב) אין לי בהם זופץ, ומשעה שיעברו הצרות עד תנויית המתים מ' שנה.

רב הונא אמר, תא וזוי (יהושע ה) פי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר וגו' אשר לא שבעו בקול ה', כהאי גוונא (נפא) הכא. אמר רבי יוסף, כל אלן ווד

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

רבי אלעזר בן ערר, הוה יתיב, והוה קא מצטער בנפשי טפי עאל לקמיה רבי יהושע. אמר ליה וזיוו זהירו בו צינא דעלמא למה וזשוכן. אמר ליה, וזיוו ודזוילו סגי עאל בי, דהא אנא וזמי מיה דאתערו וזברנא מארי מתניתא, דשארית עלמיהו ריוז קדישין. והוה דאתערו, דבשתינאי זיה פורקנא, שפיר. אבל אנא וזמי אורכא יתירא על אינון דיירא עפרא, דבאלף שתינאי לזמן (שמות י"א) ארבע מאות ותמנא שנין מניה, יהיו קיימין כל דיירי עפרא בקיוביהוון. ובניני כף אתערו וזברנא, על פסוקא דקרא לון בני וזת, וזת, דיתערו לזו"ת שנה, והיינו דכתיב, (ויקרא כה) בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אווזתו. כשישתלם הזאת, שהוא זמשת אלפים וארבע מאות ותמנא, תשובו איש אל אווזתו, אל זשמתו, שהיא אווזתו וזולתו.

(עוד) אמר רבי יהושע לא תקשי לך האי, דהא תנינן ג' כותות הן, של צדיקים גמורים ושל רשעים גמורים ושל בינונים. צדיקים גמורים יקומו בקימה של מתי ארץ ישראל, מהיום כמה שנים, שהם קודמים בתזוזה, בשנת הארבעים של קבוץ גלויות. והאזוונים כלם, לזמן ארבע מאות ושמונה שנה לאלף הששי, כדקאמרן. מאן יזכה להאי ארכא, מאן יתקיים בקיום דתיה בין האי זמנא, ועל דא אצטעירנא בנפשי.

אמר ליה, רבי, הא תנינן, (בראשית א) יהי אור, יהי ר"ז. וזר ואמר, בתשובה יתקדם כלא. אמר רבי יהושע, אי לאו דאמרת הכי, אוסיפנא פומין למצפי פורקנא כל יומא, דכתיב, (ישעיה לב) וזסן ישועות. מהו ישועות, אלו המצפים ישועות בכל יום.

מה הוא דעתוי דרבי אלעזר. היינו דכתיב, (דניאל יב) ורבים מיישני אדמת עפר יקיצו. משמע דכתיב מיישני אלו הם הצדיקים הנקדמים בזויהם קודם זה. וכמה שנים הם נקדמים, רבי יהודה אומר מאתים ועשר שנים. רבי יצחק אומר, רד"י שנה, דכתיב, (במדבר כד) ויר"ד מיעקב וגו'. יר"ד שנה נקדמים הצדיקים לשאר כל אדם. רב זוזמן אומר, לפי השיעור שנכלה בעפר. אומר

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

פתחו רבי יצחק ואמר. (בראשית כה) ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקוהתו את רבקה וגו'. בן ארבעים שנה, אמאי אתא לממני הכא דהוה בן ארבעים שנה כד נסיב לה לרבקה, אלא ודאי הא אתכליל יצחק בצפון ודרום, באשא ובמא, וכדין הוה יצחק בן ארבעים שנה בקוהתו את רבקה. כמראת הקשת, ירוק וזוור סומק. בת שלש שנים אָוידָּ בָּהּ, כד אָוידָּ בָּהּ בַּרְבָּקָה. וכד אוליד, אוליד בן ששים, לאולידא כדקא יאות בגין דיפוק יעקב שלם, מבין ששים שנה כדקא יאות, וכלהו אָוידָּ לָהּוּ יַעֲקֹב לְבַתָּר, ואתעביר גבר שלים.

בת בתואל הארמי מפרן ארם אוזות לבן הארמי, מאי אכפת לן כולי האי, דהא כבר אתמר (בראשית כד) ובתואל ילד את רבקה וגו', והשתא אמר בת בתואל הארמי ולבתר מפרן ארם, ולבתר אוזות לבן הארמי. אלא אוקמוה, דהות בין רשעים ואיחי לא עבדת פעובדייהו, דהות בת בתואל ומפרן ארם, ואוזות לבן, וכלהו וזיבין לאבאשא, והיא סלקא עובדין דכשרן ולא עבדת פעובדייהו.

השתא אית לאסתכלא, אי רבקה הות בת עשרין שנין או יתיר, או בת שלש עשרה, כדין הוא שבזוא דילה דלא עבדת פעובדייהו, אכל עד כען בת שלש שנים הות, מאי שבזוא דילה. אמר רבי יהודה בת שלש שנים הות, ועבדת לעבדא כל ההוא עובדא.

דף קלז"א

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

אמר רבי יצחק, אף על גב דכולי האי עברת, לא ידענא עובדהא אי אינון
כשראן או לאו. (דף קלע"א) אלא, תא וזוי, כתיב, (שיר השירים ב) כשושנה בין
הווינים כן רעיתי בין הבנות. כשושנה, דא כנסת ישראל דאיהי בין
אוכלוסהא כורדא בין כובין. ורזא דמלה, יצחק אתי מסטרא דאברהם
דאיהו ווסד עלאה ועבד ווסד עם כל בריין, ואף על גב דאיהו דינא
קשיא. ורבקה אתת מסטרא דדינא קשיא ואסתלקת מבניייהו ואתוברת
ביצחק, דהא רבקה מסטרא דדינא קשיא אתיא, ואף על גב דאיהי
מסטרא דדינא רפא הות, וווסטא דווסד תלי בה ויצחק דינא קשיא ואיהי
רפא, כשושנה בין הווינים הוו. ואי לאו דאיהי רפא, לא יכיל עלמא
למסבל דינא קשיא דיצחק. כגוונא דא, קודשא בריך הוא מזווג זוגין
בעלמא, ווד תקיף ווד רפא בגין לאתתקנא כלא ויתבסם עלמא.

פתוז רבי יהודה אבתריה ואמר, (בראשית כה) ויעתר יצחק לוי לנכוו אשתו.
מהו ויעתר, דקריב ליה קרבנא, וצלי עלה. ומה קרבנא קריב. עולה
קריב, דכתיב, (בראשית כה) ויעתר לו יי, כתיב הכא ויעתר לו יי, וכתיב התם
(שמואל ב כד) ויעתר אלהים לארץ וגו', מה להלן קרבן אף כאן קרבן. כתיב
ויעתר יצחק, וכתיב ויעתר לו, דנפק אשא מלעילא לקבלא אשא
דלתתא.

דבר אור, ויעתר יצחק. דצלי צלותיה, וותר וותרה לעילא לגבי מזלא
על בגין, דהא בההוא אתר תליין בגין, דכתיב, (שמואל א א) ותתפלל על ה',
וכדין ויעתר לו יי, אל תקרי ויעתר לו אלא ויוותר לו, וותרה וותר ליה
קודשא בריך הוא, וקביל ליה, וכדין וותר רבקה אשתו.

דף קלו ע"ב

תא וזוי, עשרין שנין אשתהי יצחק עם אתתיה וכלא אולידת, עד דצלי
צלותיה. בגין דקודשא בריך הוא אתרעי בצלותהון דצדיקיא, בשעתא
דבעאן קביה צלותהון על מה דאצטריכו. מאי טעמא, בגין דיתרבי
ויתוסף רבות קודשא לכל מאן (דף קלו ע"ב) דאצטרף בצלותהון דצדיקיא.

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

תא וזוי, אברהם לא צלי קמי קודשא בריה הוא דיתן ליה בגין, אף על גב דשרה עקרה הות. ואי תיבא, הא כתיב, (בראשית טו) הן לי לא נתת זרע, ההוא לאו בגין צלותא הוה (כי ההוא לא בעי בגין) אלא כמאן דמשתעי קמי מריה. אבל יצחק צלי על אתתיה, בגין דהא איהו הוה ידע דלאו איהו עקר אלא אתתיה, דיצחק הוה ידע ברוא דנוכמתא, דיעקב זמין למיפק מגיה בתריסר שבטין, אבל לא ידע אי בהאי אתתא אי באורא, ועל דא לנכוז אשתו ולא לנכוז רבקה.

אמר ההוא רביא בריה דרבי יהודה, אי הכי אמאי לא רוזים ליה יצחק ליעקב כל כך כמו לעשו, הואיל והוה ידע דזמין איהו לקיימא מגיה תריסר שבטין. אמר ליה שפיר קאמרת, אלא כל זינא רוזים ליה לזיניה ואתמשיך ואיל זינא בתר זיניה.

תא וזוי, עשו נפק סומק כמה דכתיב, (בראשית כה) ויצא הראשון אדמוני כלו וגו, ואיהו זינא דיצחק דאיהו דינא קשיא דלעילא, ונפק מגיה עשו, דינא קשיא לתתא דדמיא לזיניה, וכל זינא אויל לזיניה, ועל דא רוזים ליה לעשו יתיר מיעקב כמה דכתיב, (בראשית כה) ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו. כתיב הכא כי ציד בפיו, וכתיב התם (בראשית י) על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יי.

דף קלוז ע"א

אמר רבי יצחק, כתיב, (בראשית כה) ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יי, לאן אתר אזלת. לבי מדרשא דשם ועבר. ויתרצצו הבנים בקרבה, דיתמן הוה ההוא רשע דעשו אגוז קרבא ביה ביעקב. ויתרצצו, אתברו כמה דאמרינן, רצץ את מווזו. אתברו דא עם דא ואתפלגו. תא וזוי, דא סטרא דרוכב נוזש, ודא סטרא דרוכב על כרסיא שלימתא קדישא בסטרא (דף קלוז ע"א) דשמשא, לשמשא בסיהרא.

ותא וזוי, בגין דאתמשיך עשו אבתריה דההוא נוזש, אויל עמיה יעקב בעקימא, כנוזש דאיהו וזכים, ואיהו אויל בעקימו, כמה דאת אמר, (בראשית ג) והנוזש היה ערום וגו, וזכים. ועובדוי דיעקב לגביה הוו ליה כנוזש, והכי

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

דָּבָר אַחַר וַיְדוּ אוֹנוֹת, דָּלָא יְכִיל לְמִיפּוֹק מַעֲיָה מִכָּל וְכָל, אֲלָא וַיְדוּ אוֹנוֹת
בְּעֵקֶב עֲשׂוּ דָא סִיְהָרָא, דְּאִתְכַסֵּיָא זְהוּרָא בְּגִין עֵקֶב דְּעֲשׂוּ, וְעַל דָּא
אֲצִטְרִיף לִיה לְמִיְהָר עֲמִיָּה בְּזוֹכְמָתָא, בְּגִין לְדוֹזִיָּא לִיה לְתַתָּא וַיְתַדְבֵּק
בְּאַתְרֵיהּ. (בראשית סה) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב. קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קָרִי לִיה יַעֲקֹב
וְדָאִי. תָּא וְזוּי, כְּתִיב, (בראשית סו) הֲכִי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב, נִקְרָא שְׁמוֹ לֹא כְּתִיב,
אֲלָא קָרָא שְׁמוֹ. וַיַּעֲקֹבֵנִי, וְדָאִי וְזָמָא לִיה קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְהָא הוּא
וְזוּיָא קְדָמָאָה אִיהוּ וְזָכִים לְאַבְרָמָא, כִּיּוֹן דְּאִתָּא יַעֲקֹב, אָמַר הָא וְדָאִי
וְזָכִים לְקַבְּלֵיהּ, וּבְגִין כֶּף קָרָא לִיה יַעֲקֹב.

הָא (ק"ב ע"א) אֲוִקִימָנָא בְּכָל אֶתְרִי, וַיִּקְרָא סָתָם הָאִי הוּא דְרָגָא בְּתַרְאָה, כְּמָה
דְּכְתִיב, (ויקרא א) וַיִּקְרָא אֶל מִשֶׁה וְגו'. וְהִכָּא וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב, בְּכָל אֶתְרִי
שְׁמִיָּה לֹא אֲקָרִי (ד"א ל"ג אלא) עַל יְדָא דְבַר גֵּשׁ. בְּאַתְרִי אֲוֹרָא מִה כְּתִיב, (בראשית
לג) וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קָרָא לִיה לְיַעֲקֹב אֵל.
אָמַר לִיה, אֲנָא אֱלֹהֵא בְּעֵלְאִי וְאַנְתָּ אֱלֹהֵא בְּתַתְאִי.

דף קלוז ע"ב

וְתָא וְזוּי, יַעֲקֹב הָוָה יְדַע דְּעֲשׂוּ הָוָה לִיה לְאִתְדַבְּקָא בְּהוּא וְזוּיָא עֲקִימָא,
וְעַל דָּא בְּכָל עוֹבְדוֹי אִתְמַשִּׁיף עֲלֵיהּ כּוּזוּיָא עֲקִימָא אֲוֹרָא, (דף קלוז ע"ב)
בְּזוֹכְמָתָא בְּעֲקִימוֹ, וְהִכָּי אֲצִטְרִיף. וְאַתְיָא דָא, כִּי הָא דְאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן,
מֵאִי דְכְתִיב, (בראשית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִים הַגְּדוֹלִים, דָּא יַעֲקֹב וְעֲשׂוּ.
(בראשית א) וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הַרֹמֶשֶׁת, אֲלִין שְׂאָר דְרָגִין דְּבִיעִיָּהוּ, וְדָאִי
אִתְעֵבִיד יַעֲקֹב וְזָכִים לְקַבְּלֵיהּ דְּהוּא וְזוּיָא אֲוֹרָא וְהִכָּי אֲצִטְרִיף.

וּבְגִין כֶּף בְּכָל יְרוּזָא וְיְרוּזָא וְזַד שְׁעִיר, בְּגִין לְאַמְשַׁכָּא לִיה לְאַתְרֵיהּ
וַיְתַפְּרֵשׁ מִן סִיְהָרָא. וְכֵן בְּיוֹמֵי דְכַפּוּרֵי לְאַקְרָבָא הוּא שְׁעִיר, וְדָא בְּזוֹכְמָה

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

דף קלטע"א

ובגין כה, ישראל מקדמין ונוכמין ליה בנזכמה, בעקימו, בגין דלא יכיל
לאבאשא ולשלטאה. ועל דא יעקב דאיהו ברוך דמהימנותא, כל עובדוי
לגבי דעשו בגין דלא יהב דוכתא ליה ליהוא וזויה, לסאבא מקדשא.
ולא יקריב לגביה, ולא ישלוט בעלמא. ועל דא לא אצטריך ליה
לאברהם לאתנהגא בעוקמא, ולא ליצווק, בגין דעשו דאיהו סטרא
דהוא וזויה, עד לא אתא לעלמא. אבל יעקב, דאיהו מאריה (כ"א ע"ב)
דביתא, איבעי ליה לקיימא לקבליה דהוא וזויה, דלא יהיב ליה
שלטנותא לכל לסאבא בי מקדשא דיעקב. ועל דא אצטריך ליעקב
יתיר מכל בני עלמא. ובגין כה ישראל קדישין אתברירו וזולק עדביה
דקודשא בריך הוא, דכתיב, (דברים לב) כי זולק יי עמו יעקב וזבל זולקתו.
(בראשית כה) ויגדלו הנערים. סטרא דאברהם גרים לון לאתגדלא וזכותיה
סייע לון, הוא הוה מנוזף לון במצות, דכתיב, (בראשית יח) כי ידעתיו למען
אשר יצוה את בני וגו', לאסגאה יעקב ועשו. (בראשית כה) ויגדלו הנערים ויהי
עשו איש יודע ציד וגו'. אמר רבי אלעזר, כל זוד וזוד אתפרש לארוזיה,
(דף קלטע"א) דא לסטרא דמהימנותא ודא לסטרא דעבודה זרה.

וכן הוה במעווי דרבקה, דתמן כל זוד אזיל לסטריה. דכד איהי אשתדלת
בעובדין דכשרן או עברת סמיה לאתר טב למעבד פקודי דאורייתא,
הוה יעקב וזדי ודוויק לנפקא, וכד הוות אזלא סמיה לאתר עבודה זרה,
ההוא רשע בטש לנפקא, ואוקמוה. ובגין כה, כד אתבריא ונפקו לעלמא,
כל זוד אתפרש ואזיל ואתמשך בדוכתיה דאתווי ליה, ועל דא, (בראשית כה)
ויגדלו הנערים ויהי עשו איש יודע ציד וגו'. (בראשית כה) ויאהב יצווק את עשו
כי ציד בפיו, הא אוקמוה, (כמה) דכתיב, איש יודע ציד איש שדה. וכתיב

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

ואי תיבא, ה"ך לא ידע יצווק כל עובדוי בישין דעשו, והא שכנתא הות עמיה, דאי לא שריא עמיה שכנתא, ה"ך יכיל לברכא ליה ליעקב בשעתא דברכיה. אלא ודאי שכנתא הות דיירא עמיה בביתא ודיירא עמיה תדיר, אבל לא אודעא ליה, בגין דיתברך יעקב בלא דעתיה אלא בדעתיה דקודשא בריך הוא. והכי אצטרף, דבההיא שעתא דעאל יעקב קמי אבוהי עאלת עמיה שכנתא. וכדין וזמא בדעתוי יצווק דאתווי לברכא, ויתברך מדעתא דשכנתא.

דף קלטע"ב

תא וזיל, (ס"א זמנא ודא, הוה יתיב רבי שמעון ושאר וזבוייא, עאל קמיה רבי אלעזר בריה. אמרו ליה לרבי שמעון, מלתא רבתא בעינן למבעי קמך בעניינא דיעקב ועשו. איך לא בעא יעקב למיהב לעשו תבשיל דטלופוזין עד דזבין ליה בכירותא דיליה, ועוד דאמר עשו ליצווק אבוהי, ויעקבני זה פעמים. אמר לון, בהדין שעתא, אתון וזיבבים לקבלא מלקות. דהאמנותון לפתגמי דעשו ושקרתון לפתגמי דיעקב, דהא קרא אסהיד עליה, (בראשית כה) ויעקב איש תם. ותו כתיב, (מיכה ז) תתן אמת ליעקב. אלא, כך הוא ענייניה דיעקב עם עשו, בגין דעשו הוה סני לבכירותא בקדמיתא, והוה בעי מניה דיעקב דלסבה ליה אפילו בלא כסף. הדא הוא דכתיב, (בראשית כה) ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכורה. (בראשית כה) ויזד יעקב זזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף. אמר רבי אלעזר, ויזד יעקב, הא אוקמוה דהא בגין אבלותא דאברהם הוה, אבל ויזד יצווק זזיד מבעי ליה, אלא ויזד יעקב זזיד, דאיהו הוה ידע עקרא (דף קלטע"ב) דיליה, בההוא סטרא דאתדבק ביה, ובגין כף עבד תבשילין סומקין. עדשים, תבשיל סומקא, דתבשילא דא מתבר וזילא ותוקפא דדמא סומקא בגין לתברא תוקפיה וזיליה. ובגין כף, עבד ליה בזוכמתא, בההוא זזונא סומקא.

ועל ההוא תבשילא אודבן ליה לעבדא וזבין בכירותיה ליעקב. ובההיא שעתא ידע יעקב דבגין שעיר וזד דיקרבון ישראל לגבי דרגא דיליה, יתהפך לעבדא לבנוי ולא יקטרג לון. ובכלא אול יעקב לגביה דעשו בזוכמה, בגין ההוא דרגא וזכים דעשו, ולא יכיל לשלטאה ואתכפיא ולא אסתאב (ביה) ביתיה ואיהו יגין עליה. (ווסר, ובזמנא בספרא אורינא וז"ל ויאמר עשו אל יעקב (בראשית

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

אמר רבי יהודה, וכן בלבן אתווי הכי, בגין דהא איהו וורשא הוה, כמה דכתיב (בראשית ל) נזשתני ויברכני יי בגלגלך, ואף על גב דייעקב אקרי גבר שלים, בגין כף הוה שלים עם מאן דאצטרף ליה למיהף עמיה ברוזמי הוה אזיל, ועם מאן דאצטרף למיהף עמיה בדינא קשיא ובעקימו הוה אזיל, בגין דתרי (קמ"ז ע"א) וזלקי הוו ביה, ועליה כתיב, (תהלים י"ז) עם וזסיד תתווסד ועם עקש תתפתל. עם וזסיד בסטרא דווס"ד, ועם עקש בסטרא דדינא קשיא, כלא כדקא יאות. (בראשית כו) ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון וגו'. רבי יהודה פתו ויאמר, (תהלים י"א) יי צדיק יבונן ורשע ואוהב ר"ת נזש) וזמס שנאה נפשו. כמה עובדוי דקודשא בריך הוא מתתקנו, וכל מה דאיהו עביד כלא על דינא וקשוט, כמה דכתיב, (דברים ל"ב) הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא.

דף קמ ע"א

תא וזוי, לא דן קודשא בריך הוא לאדם קדמאה עד דפקיד ליה לתועלתיה, דלא יסטי לביה ורעותיה לארוו אורא בגין דלא יסתאב. ואיהו לא אסתמר, ועבר על פקודי דמאריה ולבתר פן דן ליה דינא. (דף קמ ע"א)

ועם כל דא, לא דן ליה כדקא וזוי ליה, ואורף עמיה רוזניה ואתקיים יומא וזד דאיהו אקף שנין, בר אינון שבועים שנים דמסר ליה לדוד מלכא דלא הוה ליה מגרמיה כלום.

כגוונא דא, לא דן ליה לבר נש פעובדוי בישין דאיהו עביד תדיר, דאי הכי לא יכיל עלמא לאתקיימא, אלא קודשא בריך הוא ארף רוזניה עם צדיקא, ועם רשיעיא יתיר מצדיקא. עם רשיעיא בגין דיתובון בתיובתא שלומתא, דיתקיימון בהאי עלמא ובעלמא דאתי. כמה דכתיב, (יחזקאל ל"ג) וזי אני נאם יי וגו' אם אופץ וגו' כי אם בשוב רשע בדרכו וזויה. וזויה

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

אָבֶל קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא מִדְּקָדֵק עִם צְדִיקָא תְּדִיר, בְּכָל עוֹבְדֵי דְאֵינוּן
עוֹבְדֵי. בְּגִין דִּידַע דְּלֹא יִסְטוּן לְיַמִּינָא וּשְׂמֵאלָא, וּבְגִין כֶּךָ אֲבוּזִין לֹון. לֹא
בְּגִינֵיהּ, דְּהָא אִיהוּ יָדַע יִצְרָא וְתוֹקְפָא דְמַהִימְנוּתָא דְלֵהוּן, אֲלֵא בְּגִין
לְאַרְמָא רִישֵׁיהוּן בְּגִינֵיהוּ.

דף קמ ע"ב

כְּזוֹנָא דֹא, עֵבֶד לִיהּ לְאַבְרָהָם, דְּכְתִיב, (בראשית כב) וְהֶאֱלֹהִים גָּסָה אֶת
אֲבְרָהָם. מֵאִי גָסָה, הֲרַבְּתָה גָס. כְּמֹה דְאֵת אָמַר (ישעיה סב) הָרִיבוּ גָס, (ירמיה ד)
שְׂאוּ גָס, אָרִים דְּגָלָא דִּילִיהּ בְּכָל עֲלָמָא, וְאִף עַל גַּב דְּהָא אֲתַמַּר, בְּגִין דֹא
קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אָרִים דְּגָלָא דְאַבְרָהָם בְּעִינֵיהוּן דְּכָלָא, הֲדָא הוּא
דְּכְתִיב גָסָה אֶת אֲבְרָהָם, אוֹף הֲכִי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִין לְאַרְמָא דְּגָלָא
דְּצְדִיקָא אִיהוּ בּוּזִין לֹון, לְאַרְמָא רִישֵׁיהוּ בְּכָל עֲלָמָא. (תהלים יא) צְדִיק יְבוּזִן,
מֵאִי טַעְמָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּגִין דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא כִּד אֲתַרְעִי בְּהוּ
בְּצְדִיקָא, מִה כְּתִיב, (ישעיה גג) וְיִי וְזוֹפֵץ דְּכָאוּ הוֹזְלִי. וְאוֹקְמוּהָ. אָבֶל בְּגִין
דְּרַעוּתָא דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, לֹא אֲתַרְעִי אֲלֵא בְּנִשְׁמַתָּא, אָבֶל בְּזוֹפָא לֹא,
דְּהָא נִשְׁמַתָּא אִיהִי דְּמִיָּא לְנִשְׁמַתָּא דְּלַעֲיָלָא, וְזוֹפָא לֹא אִיהוּ וְזִי
לְאַתְאֲזוּדָא לְעֵילָא, וְאִף עַל גַּב דְּדִיוֹקָנָא דְּזוֹפָא בְּרוּא עֲלָתָא. (דף קמ ע"ב) אִיהוּ.

וְתֵא וְזִי, בְּזַמְנָא דְּקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַרְעִי בְּנִשְׁמַתִּיהּ דְּבַר גָּס,
לְאַתְהַנָּתָא (נ"א לַאֲתַנְהָרָא) בְּהּ, מוּזִי לְזוֹפָא בְּגִין דְּתַשְׁלוּט גְּשַׁמְתָּא. דְּהָא בְּעוּד
דְּנִשְׁמַתָּא עִם זוֹפָא, נִשְׁמַתָּא לֹא יִכְלָא לְשַׁלְטָאָה. דְּכִד אֲתַרְעִי (נ"א אֲתַבַּר)
זוֹפָא, נִשְׁמַתָּא שְׁלֵטָא. צְדִיק יְבוּזִן, מֵאִי צְדִיק יְבוּזִן, כְּמֹה דְאֵת אָמַר, (ישעיה
כו) אָבֶן בּוּזִן, הֲכִי גְמִי צְדִיק יְבוּזִן, אֲתַקִּיף לִיהּ. כְּהֵאִי אָבֶן בּוּזִן, דְּהֵאִי (ישעיה
כו) פָּנֵת יִקְרַת, הֲכִי גְמִי צְדִיק יְבוּזִן.

וְרִשְׁעֵי וְאוֹהֲבֵי וְזוֹמְסֵי שְׁנָאָה נְפִשׁוּ. מֵאִי שְׁנָאָה נְפִשׁוּ, סִלְקָא דְּעֵתְךָ דְּקוֹדֶשׁא
בְּרִיךְ הוּא הוּי דְּנְפִשׁוּ שְׁנָאָה לְהַהוּא רִשְׁעֵי. אֲלֵא הַהוּא דְּרָגָא דְּכָל נִשְׁמַתִּין

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

תָּא וְזוּי, כּד בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם, פְּקִיד לִיה לְאוּטָבָא לִיה, יְהִיב לִיה וְזַכְּמִתָּא, אֶסְתַּלַּק בְּדַרְגוּי לְעִילָא. כּד גְּזוּת לְתַתָּא, וְזַמָּא תִיאוּבְתָא דִיִּצְר הָרַע וְאֶתְדַבֵּק בֵּיה, וְאֲנָשִׁי כָּל מַה דְּאֶסְתַּלַּק (ס"א דאסתכל), בִּיקְרָא עֲלָאָה דְּמַרְיָה. אַתָּא גְּזוּ, בְּקַדְמִיתָא פְּתִיב, (בראשית ו) גְּזוּ אִישׁ צַדִּיק תְּמִים הָיָה, וּלְבַתֵּר גְּזוּת לְתַתָּא, וְזַמָּא וְזַמְרָא תַקִּיף, דְּלֹא צָלִיל, מוּזַד יוּמָא, וְאֶשְׁתִּי מַנְיָה, וְאֶשְׁתַּכַּר וְאֶתְגַּלִּי, כְּמָה דְּכַתִּיב, (בראשית ט) וַיִּשְׁתֶּן מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וַיִּתְגַּל בַּתוֹךְ אֹהֶלָה.

אַתָּא אַבְרָהָם, אֶסְתַּלַּק בְּזַכְּמִתָּא, וְאֶסְתַּכַּל בִּיקְרָא דְּמַאֲרִיָּה, לְבַתֵּר (בראשית יב) וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם יְמַצְרִימָה לְגֹר שָׁם כִּי כָּבֵד הָרָעַב בְּאֶרֶץ וְגו'. לְבַתֵּר מַה פְּתִיב, (בראשית יג) וַיַּעַל אַבְרָם מִמִּצְרַיִם הוּא וְאֶשְׁתּוֹ וְכָל אֲשֶׁר לוֹ וְלוֹט עִמּוֹ הַנְּגַבְתָּה, וְאֶסְתַּלַּק לְדַרְגָּתָה קַדְמָאָה דְּהוּת בֵּיה בְּקַדְמִיתָא, וְעָאֵל בְּשִׁלְמָם וְנִפְק בְּשִׁלְמָם.

אַתָּא יִצְחָק, מַה פְּתִיב, (בראשית כו) וַיְהִי רָעַב בְּאֶרֶץ מִלְכָּד הָרָעַב הָרֵאשׁוֹן וְגו'. וְאִזְל יִצְחָק וְאֶסְתַּלַּק מִתַּמְנֵן לְבַתֵּר בְּשִׁלְמָם. וְכִלְהוּ צַדִּיקֵינָא, כִּלְהוּ בְּזוּיִן לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין לְאַרְבָּא רִישֵׁיהוּ בְּעַלְמָא דִּין וּבְעַלְמָא דְּאַתִּי. (בראשית כז) וַיִּשְׁאַלּוּ אֲנָשִׁי הַמָּקוֹם לְאֶשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲזוּזִתִּי הִיא, כְּמָה דְּאָמַר אַבְרָהָם בְּגִין דְּשְׁכִינְתָּא הוּא עַמִּיָּה וְעַם אֶתְתִּיָּה, וּבְגִין שְׁכִינְתָּא קְאָמַר, דְּכַתִּיב, (משלי f) אָמַר לְזַכְּמָה אֲזוּזִתִּי אֶת. וְעַל דָּא אֶתְתַּקַּף וְאָמַר אֲזוּזִתִּי הִיא. תו, אַבְרָהָם וַיִּצְחָק, הֲכִי אֶתְזוּזִי, דְּוַדַּאי בְּגִין קָרָא דְּכַתִּיב (שיר השירים ה) אֲזוּזִתִּי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי, וּבְגִין כֶּף וְדַאי אֶתְזוּזִי לֹון לְזַמְרָא, אֲזוּזִתִּי הִיא, וְעַל דָּא אֶתְתַּקַּפוּ צַדִּיקֵינָא בֵּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (בראשית כח) וַיְהִי כִּי אָרְכוּ לוֹ שָׁם הַיָּמִים וְגו'. אֶת רַבָּקָה אֶשְׁתּוֹ דִּיקָא, (ודא שְׁכִינְתָּא, כְּמָה דְּעַבְדָּה זְרָה כְּתִיב בָּהּ (שמות לב) וַיְקוּמוּ לְצֹחֵק הַכִּי נָמוּ מִצְחָק אֶת) דָּא שְׁכִינְתָּא דְּהוּת עַמִּיָּה דְּרַבָּקָה. דְּבַר אֲזוּר, וְכִי

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

אָלָא, וּדְאִי אַבִּימֶלֶךְ וְזָכִים הָיָה, וְאִיהוּ אִסְתַּכַּל בְּאַצְטִגְנִינוּתָא דִּילִיהּ,
דְּאִיהוּ וְזָלוּן. כְּתִיב הֶכָּא (בְּרַאשִׁית כו) בְּעַד הַזֶּלְזוּל, וְכִתְיִב הָתָם (שׁוֹפְטִים ה) בְּעַד
הַזֶּלְזוּל נִשְׁקָפָה וְתִיבב אִם סִסְרָא, מִה לְהִלְךְ בְּאַצְטִגְנִינוּתָא, אוֹף הָכִי נָמִי
בְּאַצְטִגְנִינוּתָא, וְזָמָא דְלָא הָיָה כְּמָה דְהָיָה אָמַר יִצְוֹק. אָלָא וּדְאִי אִיהוּ
בְּיִצְוֹק עֲמָה, וְאִיהִי אֶתְתִּיהּ. וְכִדְרִין (בְּרַאשִׁית כו) וַיִּקְרָא אַבִּימֶלֶךְ לְיִצְוֹק וַיֹּאמֶר
וְגו'. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, יְאוֹת הָיָה אַבִּימֶלֶךְ לְמַעַבְדַּד לְיִצְוֹק כְּמָה דְעֲבַד
לְאַבְרָהָם, בַּר דְּהָא אוֹכּוּז לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּקַדְמִיתָא.

דף קמא ע"א

תָּא וְזִי, כְּתִיב כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין יִרְאֵת אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה, אָמַר רַבִּי
אַבָּא, בְּגִין כֶּף אָמַר אוֹזוּתִי הִיא, בְּגִין לְאַתְדַּבְּקָא בְּשִׁכְנֵתָא, דְּכִתְיִב, (מִשְׁלֵי י)
אָמַר לְזוֹכְמָה אוֹזוּתִי אֶת. מֵאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּבָהוּ לָא הָיָה מְהִימְנוּתָא, דְּאִי
מְהִימְנוּתָא אֶשְׁתַּכּוּז בְּעֵינֵיהּ, לָא הָיָה אַצְטְרִיךְ. אָבַל מַגּוּ דְלָא הָיָה בְּעֵינֵיהּ
מְהִימְנוּתָא, אָמַר הָכִי. וּבְגִין כֶּף אָמַר (בְּרַאשִׁית ט) כִּי אָמַרְתִּי רַק אֵין יִרְאֵת
אֱלֹהִים (דף קמא ע"א) בְּמָקוֹם הַזֶּה. אֵין יִרְאֵת אֱלֹהִים, דְּאִי מְהִימְנוּתָא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, בְּגִין דְּלָא שְׂרִיא שְׁכִינְתָא לְבַר מֵאַרְעָא קְדִישָׁא וְעַל דָּא
אֵין יִרְאֵת אֱלֹהִים בְּמָקוֹם הַזֶּה, דְּלָאוּ אֶתְרִיהּ הוּא, וְלָא שְׂרִיא הֶכָּא. וַיִּצְוֹק
אֶתְתַּקַּף בֵּיהּ בְּמְהִימְנוּתָא, דְּזָמָא דְהָא שְׁכִינְתָא זָו אֶתְתִּיהּ שְׂרִיא. (בְּרַאשִׁית כו)
וַיְצוּ אַבִּימֶלֶךְ אֶת כָּל הָעָם לֵאמֹר הַנּוֹעֵץ בְּאִישׁ הַזֶּה וּבְאִשְׁתּוֹ מוֹת יוּמָת. תָּא
וְזִי, כְּמָה אוֹרִיךְ לְהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְרִשְׁעֵינֵיא, בְּגִין הַהוּא טִיבּוּ דְעֲבַד
עִם אַבְרָהָם קָמָא. דְּהָא בְּגִין דָּא לָא שְׁלִטּוּ בְּהוּ יִשְׂרָאֵל עַד לְבִתְרִין דְּרִין
בְּתֵרָאִין. יְאוֹת עֲבַד אַבִּימֶלֶךְ, דְּעֲבַד טִיבּוּ עִם יִצְוֹק, דְּאָמַר לִיהּ (בְּרַאשִׁית ט)
הֲגַה אֶרְצִי לְפָנֶיךָ בְּטוֹב בְּעֵינֶיךָ שֵׁב.

רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, וְזָבַל עַלִּיהוּ דְרִשְׁעֵינֵיא, דְּטִיבּוּתָא דְלָהוּן לָאו אִיהוּ
שְׁלִים, תָּא וְזִי, עֲפָרוֹן בְּקַדְמִיתָא אָמַר, (בְּרַאשִׁית כג) אֲדוּנִי שְׁמַעֲנִי הַשְׁדָּה נָתַתִּי

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

ואמר רבי אלקעזר, יאות עבד יצווק, דהא בגין דיידע רזא דוּכְמַתָּא, אשתדל וזופר בירא דמיין, בגין לאתתקפא במהימנותא כדקא יאות. וכן אברהם אשתדל וזופר בירא דמיא (וכן יצווק), יעקב אשכח ליה מתתקן, ויתב עליה וכלהו אולו בתריה, ואשתדלו בגין לאתתקפא במהימנותא שלימתא כדקא יאות.

והשתא ישראל אתתקפו ביה ברוי דפקודי אורייתא, כגון דכל יומא ויומא אתתקף בר נש בציצית דאיהו מצוה, ובר נש אתעטף ביה. הכי נמי בתפלי דמעוז ארישית ובדרועיה, דאינון רזא עלאה כדקא וזוי. בגין דקודשא בריך הוא אשתכח ביה בבר נש דאתעטר ביה בתפלו ואתעטף בציצית, וכלא רזא דמהימנותא עלאה.

ועל דא, מאן דלא אתעטף בהאי, ולא אתעטר לאתתקפא בתפלי בכל יומא. דמי ליה דלא שריא עמיה במהימנותא, ואתעדו מניה דוילכו דבמאריה, וצלותיה לאו צלותא כדקא יאות. ובגין כך אבהן דו מתתקפי גו במהימנותא עלאה, בגין דבירא עלאה דרזא דמהימנותא שלימתא שריא ביה. (בראשית כו) ויעתק משם ויזופר באר אונרת וגו', רבי וזייא פתוז ואמר, (ישעיה גז) וגו' וי' תמיד והשביע בצווצוות נפשך ועצמותיך יוכליך וגו'. האי קרא אוקמוה ואתמר. אבל בהאי קרא, ביה אתתקפו מארי במהימנותא דאבטוז לון לעלמא דאתי. וגו' וי' תמיד בהאי עלמא ובעלמא דאתי. וגו' כיון דאמר וגו' וי' אמאי תמיד. אלא דא תמיד דבין הערבים, דאיהו אתתקף תווצות דרועיה דיצווק, ודא הוא וולקא לעלמא דאתי, מנלן מדוד דכתיב, (תהלים כג) ינוני במעגלי צדק למען שמו. (ישעיה גז) והשביע

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

דף קמא ע"ב

ובגין כה פתיב, והיית כגון רוח. מאי כגון רוח, דלא פסקו מימיו עלאין, לילך ולעלמי עלמין, והאי גינתא אתשקי מניה, ואתרוי מניה תדיר. (דף קמא ע"ב) וכמוצא מים, דא ההוא נהר דנגיד ונפיק מעדן ולא פסקין מימיו לעלמין.

תא וזוי, בירא דמיין גבעין, האי איהו רזא עלאה בגו רזא דמהימנותא. בירא דאית ביה מוצא מים, ואיהו בירא דאתמלא מיהוא מוצא מים, ואינון תרין דרזין דאינון ווד, דכר ונוקבא פוודא כדקא יאות.

ותא וזוי, ההוא מוצא מים והוא בירא אינון ווד, ואקרי כלא באר. דהא ההוא מקורא דעייל, ולא פסיק לעלמין, ובירא אתמלי. ומאן דאסתפל בבירא דא, אסתכל ברזא עלאה דמהימנותא, ודא הוא סימנא דאבהן, דמשתדלי לזפור בירא דמיא גו רזא עלאה, ולית לאפרשא בין מקורא ובירא וכלא ווד. (בראשית כו) ויקרא שמה רוזובות. רמיז דזמינן בגוי למפלוג ולאתקנא האי בירא כדקא וזוי, ברזא דקרבינן ועליון. (בראשית ב) ויניוזהו בגן עדן לעבדה ולשמרה, אלין קרבינן ועליון ובגין דא, יתפשטון מבועוי לכל סטרין כמה דאת אמר, (משלי ה) ופוצו מעינתיה ווצה ברוזבת פלגי מים, ובגין כה ויקרא שמה רוזובות.

רבי שמעון פתוז ואמר, (משלי א) וזכמות בוזוז תרוצה ברוזובות תתן קולך. האי קרא איהו רזא עלאה. מאי וזכמות, אלין וזכמה עלאה וזכמתא זעירא דאתכלילת בה בעלאה ושריא בה.

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

בזוויץ תרונָה. תא וזוי, וזכמה עלָאָה איְהי סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, וְכָא אֲתִיידֵעַ וְכָאוּ אִיְהי בְּאֲתַגְלִיא, כְּמָה דְאֵת אָמַר, (אִיּוֹב כ"ו) לֹא יָדַע אָנוּשׁ עֲרֻכָּה וְגו', כִּד אֲתַפְשֵׁטַת לְאֲתַנְהָרָא, אֲתַנְהָרָא בְּרוּא דְעֲלָמָא דְאֵתִי, וְעֲלָמָא דְאֵתִי אֲתַבְרִי בְּעִיָּה. כְּדִתְנֵן עֲלָמָא דְאֵתִי אֲתַבְרִי בְּיוד, וְאֲתַכְסִיָּא הֵאִי וְזֻכְמָה תַּמָּן וְאֵינוֹן וְזֵד. בְּזֻמְנָא דְאֲתַעֲתֵד (י"א דִּאֲתַעֲתֵד י"א דִּאֲתַעֲתֵד) כִּלְכָא בְּרוּא דְעֲלָמָא דְאֵתִי כְּדִקְאֲמַרְן, כְּדִין הוּא וְזֵדוּת לְאֲתַנְהָרָא, וְכִלְכָא בְּנוֹשְׂאֵי דְכָל אֲשֶׁתַּמְעַ לְבַר לְעֲלָמִין.

תוּ בְּעִיָּא לְאֲתַפְשֵׁטָא, וְנִפְיָק מֵהֵאִי אֲתַר אֲשָׂא וּבְמִיָּא וְרוּזָא, כְּמָה דְאֲתַמַּר (ע"ד ע"א). וְאֲתַעֲבִיד וְזֵד קְלָא דְנִפְקָא לְבַר וְאֲשֶׁתַּמְעַ, כְּמָה דְאֲתַמַּר. כְּדִין בְּתַמָּן וְלֵהֲלֵן אִיהוּ וּזוּי, דְהָא לְגוּ בְּנוֹשְׂאֵי אִיהוּ דְכָל אֲשֶׁתַּמְעַ לְעֲלָמִין, הֲשֵׁתָא דְאֲשֶׁתַּמְעַ רְזָא, אֲקַרִי וּזוּי, מִכָּאן בְּעִיָּי בְּרַשׁ לְאֲתַקְנָא בְּעִבְדֵי דְתִיָּה (פְּקוּדֵי רַבּוּ ע"א) וְלִשְׁאֲלָא.

בְּרוּזוּבּוּת, מֵאֵן רוּזוּבּוּת, דָּא הֵהוּא רְקִיעָא דְבֵיָּה כָּל כְּכַבֵּיָּא דְנִהָרִין, וְאִיהוּ מְבוּעָא דְמִימוּי לָא נִפְסְקִין. כְּמָה דְאֵת אָמַר, (בְּרַאשִׁית ה) וְנִהָר יוֹצֵא מֵעַדְן לְהִשְׁקוּת אֶת הָאָרֶץ, וְאִיהוּ רוּזוּבּוּת. וְתַמָּן תַּתָּן קוּלָּה, עֲלָאָה וְתַתָּאָה וְכִלְכָא וְזֵד.

וּבְגִין דָּא אָמַר שְׁלֹמֹה, (מִשְׁלֵי כ"ד) הֵכֵן בְּזוּיָן מִלְּאֲכֻתָּךְ וְעֵתְדָה בְּשֻׁדָּה לָךְ וְגו'. הֵכֵן בְּזוּיָן, כְּמָה דְאֲתַמַּר. דְכִתִּיב בְּזוּיָן תְּרוּנָה, דְהָא מִכָּאן קִיּוּמָא עֲבִידָא לְאֲתַתְקַנָּא וּמְלָה לְשֶׁאֲלָה, דְכִתִּיב, (דְּבָרִים ד) כִּי שֶׁאֵל זָא לְיָמִים רַאשׁוֹנִים וְגו', וְלִמְקַצָּה הַשָּׁמַיִם וְעַד קַצָּה הַשָּׁמַיִם.

וְעֵתְדָה בְּשֻׁדָּה לָךְ, דָּא (בְּרַאשִׁית כ"ו) שֻׁדָּה אֲשֶׁר בָּרַכּוּ יי. וּבִתֵּר דִּינֵדֵעַ בְּרַשׁוֹנֵי רְזָא דְזוּכְמָתָא וְיִתְקִין עֲרֻמִּיָּה בָּה, מַה כְּתִיב אֲזַר, וּבְנִית בֵּיתְךָ. דָּא נִשְׁמַתָּא דְבַר נֶשֶׁ בְּגוּפִיָּה, דִּיתְתַּקֵּן וְיִתְעֲבִיד גְּבַר שְׁלִים. וְעַל דָּא כִּד וּזְפַר יִצְחָק וְעַבְדֵי בִירָא בְּשֶׁלָּם, לְהֵהוּא שְׁלָם (י"א לְמַהוּי שְׁלָם) קָרִי לִיָּה רוּזוּבּוּת, וְכִלְכָא כְּדִקְא יָאוּת. וְכָאִין אֵינוֹן צְדִיקָא דְעוּבְדִיהוֹן לְגַבִּי קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא לְקִיּוּמָא עֲלָמָא. דְכִתִּיב, (מִשְׁלֵי ה) כִּי יִשְׂרָאֵל יִשְׁכְּנוּ אֶרֶץ, יִשְׁכְּנוּ אֶרֶץ. וְהָא אֲוִקְבוּתָה. (בְּרַאשִׁית כ"ו) וַיְהִי כִּי יָקָן יִצְחָק. אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן כְּתִיב, (בְּרַאשִׁית א) וַיִּקְרָא

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

דף קמב ע"א

וְתָא וְזוּי, לָא זָכָה יִצְוֹק פְּאַבְרָהָם, דְּלָא סָמוּ עֵינְוֵי וְלָא פָּהוּ. אֲבָל רָזָא
עַלְמָתָה אִיהוּ הֶכָא, רָזָא דְּבִמְהִימְנוּתָא. כְּמַה דְּאַתְמַר, דְּכַתִּיב וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לְאֹר יוֹם, דָּא אַבְרָהָם, דְּאִיהוּ זְהוּרָא דִּימְמָא. וְזְהוּרָא דִּילִיָּה אֵיזֵל וְזְהוּר
וְאַתְתַּקַּף בְּתַקְוָנָא (דף קמב ע"א) דִּיּוֹמָא.

וּבְגִין פָּרָה, מַה פְּתִיב, (בראשית כד) וְאַבְרָהָם זָקֵן בָּא בְּיָמָיִם, בְּאֵינֹן זְהוּרִין
דְּזְהוּרִין. וְאִיהוּ סִיב, (ר"א ל"ג וְזְהוּר כִּדִּין אֵיזֵל וְזְהוּר) כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר, (משל ד) הוֹלֵךְ וְאֹר
עַד זְכוּן הַיּוֹם, וּבְגִין פָּרָה, (בראשית א) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם. וְלוּזְשָׁף קָרָא
לִילָה, דָּא יִצְוֹק דְּאִיהוּ וּזְשָׁף, וְאִיהוּ אֵיזֵל לְקַבְּלָא לִילָא בְּגוּיָה, וּבְגִין פָּרָה,
אִיהוּ כַּד סִיב, מַה פְּתִיב, (בראשית כו) וַיְהִי כִּי זָקֵן יִצְוֹק וְתַכְהִיץ עֵינָיו מִרְאוֹת.
הֵכִי הוּא וְדָאִי, דְּבָעָא לְאַתְוֹשְׁכָא וְלְאַתְדַּבְּקָא (בוזשף) בְּדַרְגֵּיה פְּדָקָא יֵאוּת.

אַתָּא רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיהַ, וְנָשִׁיק יְדוּי. אָמַר לִיה, שְׁפִיר, אַבְרָהָם זְהוּר
מִסְטָרָא דְּדַרְגָּא דִּילִיָּה, יִצְוֹק אַתְוֹשְׁף מִסְטָרָא דְּדַרְגָּא דִּילִיָּה, יַעֲקֹב
אֲמַאי, דְּכַתִּיב, (בראשית מו) וְעֵינָי יִשְׂרָאֵל כְּבָדוּ מוֹזְקֵן. אָמַר לִיה, הֵכִי הוּא
וְדָאִי, כְּבָדוּ פְתִיב, וְלָא פָּהוּ. מוֹזְקֵן פְתִיב, וְלָא מוֹזְקֵנוּ. אֲלָא מוֹזְקֵן, מוֹזְקֵן
דִּיִּצְוֹק, מַהֲהוּא סְטָרָא כְּבָדוּ. לָא יוֹכֵל לְרְאוֹת, לְאַסְתַּפְּלָא פְּדָקָא וְזוּי,
אֲבָל לָא פָּהוּ. אֲבָל יִצְוֹק פָּהוּ וְדָאִי מִכֹּל וְכֹל, וְאַתְעַבִּיד וּזְשָׁף, דְּהָא כְּדִין
אַתְאֹזִיד בֵּיה לִילָה, וְאַתְקִיִּים וְלוּזְשָׁף קָרָא לִילָה. (בראשית כו) וַיִּקְרָא אֶת עֵשׂו
בְּנוֹ הַגָּדוֹל, דְּאַתְפְּלֵל מִסְטָרִיה דְּדִינָא קְשִׁיָּא (שם) וַיֹּאמֶר הֲזֵה נָא זָקְנָתִי לָא
יְדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי. רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתוּן וְאָמַר, (תהלים פד) אֲשֶׁרִי אָדָם עוֹז לוֹ בְּךָ וְגו',
זְכָאָה בַּר נֶשׁ דְּאַתְתַּקַּף בֵּיה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא וַיִּשְׁוֵי תוֹקְפִיה בֵּיה.

יְכוּל כּוֹזְנָנְיָה מִיִּשְׂאֵל וְעוֹרִיָּה דְּאַתְתַּקְפוּ וְאָמַרו, (דניאל ג) הֵן אִיתִי אֱלֹהָנָא דִּי
אַנּוּזָא פְּלוּזִין יְכוּל לְשִׁיבּוּתָנָא מִגּוֹ אַתּוּן גּוֹרָא יְקִידָתָא וּבִמֵּן יְדָךְ מִלְּכָא

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

אָלָא לָא יתְתַקַּף בְּרֵשׁ דִּימָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִשְׁוֹבֵינְנִי, אוּ אִיהוּ עֲבִיד
לִי כָף וְכָף, אֲבָל יִשְׁוֵי תוֹקֶפְיָה בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דִּיִּסְיֵעַ לִיהּ, כִּד
אִיהוּ אֲשַׁתְּדַל בְּאִינוּן פְּקוּדֵין דְּאוּרִייתָא, וְלִמְיָהּ בְּאוּרוּן קְשׁוּט. דְּכִינוּן דְּאֲתֵי
בְּרֵשׁ לְאֲתַדְכָּאָהּ, מְסִייעִין לִיהּ וְדָאֵי, וּבְדָא יתְתַקַּף בֵּיהּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, דְּאִיהוּ יִסְיֵעַ לִיהּ, וְיִתְתַקַּף בֵּיהּ, דְּלֵא יִשְׁוֵי תוֹקֶפְיָה בְּאוּרוּרָא, וּבְגִין כָּף
עוּז לֹו בָּךְ. מְסִלוֹת בְּלִבְבָם, דִּיִּעְבִּיד לְבֵיהּ כְּדָקָא יְאוּת בְּלֵא הֲרַהוּרָא
אוּרוּרָא, אָלָא כְּהֵאֵי מְסִלָּה דְּאִיהִי מִתְיִשְׁבָּא לְאַעְבְּרָא בְּכָל אֲתַר
דְּאַצְטְרִיָּה, הֵכִי זָמִי.

דְּבַר אוּרוּרָא אֲשֶׁרִי אָדָם עוּז לֹו בָּךְ, עוּז, כְּמָה דְּאֲתֵי אָמַר, (תהלים כט) יי עוֹז לְעַמּוֹ
יִתֵּן, בְּגִין דְּאַצְטְרִיָּה לִיהּ לְבַר זֵשׁ דִּיִּתְעַסֵּק בְּאוּרִייתָא לְשִׁמְיָהּ דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא, דְּכָל מֵאן דְּאֲתַעְסֵק בְּאוּרִייתָא וְלֵא אֲשַׁתְּדַל לְשִׁמְיָהּ, טַב לִיהּ
דְּלֵא אֲתַבְּרִי. מְסִלוֹת בְּלִבְבָם, מֵאֵי מְסִלוֹת בְּלִבְבָם, כְּמָה דְּאֲתֵי אָמַר,
(תהלים סו) סוֹלוּ לְרוֹכֵב בְּעֵרְבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ. דָּא הֵהִיא אוּרִייתָא, דְּאִיהוּ
אֲשַׁתְּדַל בְּהּ לְאַרְמָא לִיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְלְמַעַבְדֵּי לִיהּ וְזוּטִיבָא
בְּעֵלְמָא.

תָּא וְזוּי, יַעֲקֹב כָּל עוֹבְדוֹי הָווּ לְשִׁמָּא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְגִין כָּף
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוָה עֲבִייתָהּ תְּדִיר, דְּלֵא אֲעֲדִי מְנִיָּה שְׁכִינְתָּא. דְּהֵא
בְּשַׁעֲתָא דְּקָרָא לִיהּ יְצוּק לְעֵשׂוֹ בְּרִיָּהּ, יַעֲקֹב לָא הָוָה תַּבְּנִן, וְשְׁכִינְתָּא
אוּדְעֵת לָהּ לְרַבְּקָה, וְרַבְּקָה אוּדְעֵת לִיהּ לְיַעֲקֹב.

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

רבי יוסי אומר, תא וזוי, אי נוס ושלום ביה הוא זמנא יתברך עשו, לא שלוט יעקב לעלמין. אלא מעם קודשא בריה הוא הוה, וכלא באתריה אתא כדקא וזוי, תא וזוי, (בראשית כה) ורבקה אוהבת את יעקב כתיב, והא אתמר. ובגין כף שדרת בגיניה דיעקב, (בראשית כו) הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אוזיק לאמר.

דף קמב ע"ב

ועתה בני שמע בקולי וגו'. ביה הוא זמנא, ערב פסוה הוה, ובלי יצר הרע לאתבערא, ולשלאה סיהרא, רזא (דף קמב ע"ב) דמהימנותא. ועל דא עבדת תרי תבשילין.

רבי יהודה אומר, רמוז הכא דזמנין בני דיעקב לקרבא שני שעירים, וזד לני, וזוד לעזאל ביומא דכפורי. ובגין כף, קריבת שני גדיי עזים, (קמ"ה ע"ב) וזד בגין דרזא דלעילא, וזוד בגין לכפויא דרזיה דעשו דלא ישלוט עליה דיעקב, ועל דא שני גדיי עזים, ומתרווייהו טעים יצווק ואכיל. (בראשית כו) ויבא לו יין וישתה, ויבא לו יין, רמוז רמיו, מאתר רוזיק קריב ליה ביה הוא אתר (דעשו). רבי אלעזר אומר, רמוז ביה הוא יין דכל וזודו אשתכוו ביה, בגין לזודתא ליה ליצווק, דבעי וזודה, כדקא בעין וזודה לזודתא סטרא (דליוא) דיליה, ועל דא ויבא לו יין וישתה. (בראשית כו) ותקוה רבקה את בגדי עשו וגו', אלן אינון לבושין דרוזו עשו מנמרוד, ואלין לבושי יקר דהו מן אדם הראשון, ואתו לידא דנמרוד, ובהו הוה צד צידה נמרוד, דכתיב, (בראשית י) הוא היתה גבור ציד (קל"ז ע"ב, ויקרא ס"ד ע"א) לפני יי וגו', ועשו נפק לזוקלא, ואזוז ביה קרבא בנמרוד וקטל ליה, ונסב אלן לבושין בעיה, הדא הוא דכתיב, (בראשית כה) ויבא עשו מן השדה והוא עיף, ואוקמוה. כתיב הכא והוא עיף, וכתיב ה'תם (רמיה ד) כי עיפה נפשי להרגים.

ועשו הוה סליק לון לאינון לבושין לצבה דרבקה, ובהו הוה נפיק וצד צידה, וההוא יומא לא נטל לון, ונפק לזוקלא ואתעכב תמן. וכד הוה לביש לון עשו, לא הוה סלקין ריוזין כלל. כיון דלביש לון יעקב, כדון

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

אמר רבי יוסי, שופריה דיעקב (היה) דאיהו שופריה דאדם איך אפשר, והא תנינן, תפוזו עקבו דאדם הראשון, מכהה גלגל וזמה. ואי תימא דכך הוה יעקב. אמר ליה רבי אלעזר, ודאי הכי הוה, בקדמיתא עד לא זוב אדם הראשון, לא הוו יכלין כל בריין לאסתכלא בשופריה. כיון דזוטא, אשתני שופריה ונתמאך רומיה ואתעביד בר מאה אמיין. ותא וזוי, שופריה דאדם הראשון, רוא איהו, דמהימנותא עלאה תליא בההוא שופרא, ובגין כך, (תהלים ז) ויהי נעם יי אלהינו עלינו. וכתיב, (תהלים כו) לזוזות בגעם יי, ודא הוא שופריה דיעקב ודאי, וכלא רוא עלאה איהו.

וירוז את ריוז בגדיו ויברכהו. תא וזוי, וירוז את ריוז הבגדים לא פתיב, אלא ריוז בגדיו. כמה דאת אמר, (תהלים קד) עוטה אור פשלמה נוטה שמים פיריעה. דבר אזור (יא דא הוא) וירוז את ריוז בגדיו ויברכהו. דכיון דאלביש לון יעקב, סליקו ריוזין בההיא שעתיא, ועד דלא ארוז (דארוז) ריוזין דלבושיה, לא ברכיה, דהא כדן (לא) ידע דאתווי הוא לאתברכא, דאי לא אתווי לאתברכא, לא סליקו כל הגי ריוזין קדישין בהדיה. הדא הוא דכתיב וירוז את ריוז בגדיו ויברכהו. (בראשית כו) ויאמר ראה ריוז בגי כריון שדה אשר ברכו יי. (ק"ב ע"ב) ויאמר, מלה סתים הוא. אית דאמרי שכינתא הות, ואית דאמרי יצוק הוה. כריון שדה אשר ברכו יי, מאן שדה, דא שדה (רמ"ט ע"ב) דתפוזים. שדה דאבהן עלאין (זבדי) סמיכו ליה ומתקנין ליה.

ויתן לה האלהים מטל השמים ומשבגי הארץ ורב דגן ותירוש. אמר רבי אבא, האי קרא אוקמוה, אבל (פתח רבי אבא ואמר) תא וזוי, (תהלים קכ) שיר המעלות אל יי בצרתה לי קראתי ויענני. כמה שירין ותושבון אמר דוד מלכא קמי קודשא בריך הוא, וכלא בגין לאתקנא דרגיה ולמעבד ליה שמא, כמה דאת אמר, (שמואל ב' ו) ויעש דוד שם, ושירתא דא אמר (ס"א ל"ג ליה) כד וזמא עובדא דא ליעקב (ס"א דיעקב).

דף קמ"ג ע"א

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

רבי אלעזר אומר, יעקב אמר שירתא דא (דהא), בשעתא דאמר ליה אבוי, (בראשית כו) גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא, כדין (דיא בנין) דהוה (הוה) (דף קמג ע"א) יעקב בעאקו סגין, דדוויל דאבוי ידע ליה ואשתמודע קמיה. ביה כתיב, (בראשית כו) ולא הכירו כי היו ידיו פידי עשו אוויו שעירות ויברכהו. כדין אומר, (תהלים קכ) אל יי בצרתה לי קראתי ויענני. (שם) יי הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה, דא הוא דרגא דעשו שריא ביה, דאיהו שפת שקר (ס"א מה הוא). שפת שקר, בשעתא דאייתי ההוא וזויא לוטין על עלמא, ובזכריו ובבעקיו אייתי לוטין, דאתלטיא עלמא.

תא וזוי, בשעתא דאמר יצוק לעשו, (בראשית כו) וצא השדה וצודה לי צודה, בה"א, ואוקמוה. ונפק עשו בגין דיתברך מיצוק, דקאמר ליה, (בראשית כו) ואברכה לפני יי, דאלו אמר ואברכה ולא יתיר, יאות. כיון דאמר לפני יי, בההיא שעתא אודעו פרסי יקרא דקודשא בריך הוא, אמרה, ומה דיפוק וזויא מאינן לוטין, וישתאר יעקב בהו.

בההיא שעתא, אודמן מיכאל ואתא קמיה דיעקב, ושכינתא בהדיה, וידע יצוק, וזומא לזן ערן בהדיה דיעקב, וברכיה קמיה. וכד עאל עשו, עאל בהדיה גיהנם. ועל דא (בראשית כו) ויוורד יצוק וורדה גדולה עד מאד, דושב דלא הוה עשו בההוא סטרא, פתוז ואמר, (בראשית כו) ואברכהו גם ברוך יהיה.

בגין כך, אודמן יעקב בזכמתא ובבעקיו דאייתי ברכאן עליה דיעקב דאיהו כגוונא דאדם הראשון, ואתגטלו מההוא וזויא דאיהו שפת שקר. דכמה שקרא אומר, וכמה מלי דשקרא עבד, בגין לאטעאה ולאיתאה לוטין על עלמא. בגין כך, אתא יעקב בזכמה ואטעי לאבוי, בגין לאיתאה ברכאן על עלמא, ולגטלא מניה מה דמנע מעלמא, ומדה לקבל מדה הוה. ועל דא כתיב, (תהלים קט) ויאהב קללה ותבואהו ולא ופץ בברכה ותרוק מפניו. עליה כתיב, (בראשית ג) ארור אתה מכל הבהמה ומכל זית השדה. ואשתאר ביה לדרי דרין, ואתא יעקב ונטיל מניה ברכאן.

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

ובין יומי האדם, אודמן יעקב לנטלא מההוא וזויהא, כל הני ברכאן, ואשתאר איהו בלווטין ולא נפק מזייהו. ודוד אבר ברוח קודשא, (תהלים קס) ביה יתן לך ומה יוסיף לך לשון רביה וזצי גבור שנונים. מה איכפת ליה ליההוא וזויה בישא, דאייתי לווטין על עלבא. כמה דאמרו, נווש נושר ובמיית, ולית ליה הנאה מזיה.

לשון רביה, דרבי ליה לאדם ולא תתיה, ואייתי בישא עליה ועל עלבא. לבתר אתא יעקב, ונטיל מדיכיה כל אינון ברכאן. וזצי גבור שנונים, דא עשו דנטר דבבו (פיא דאזים) ליעקב על אינון ברכאן, כמה דאת אמר, (בראשית כו) וישטם עשו את יעקב על הברכה וגו'. (ד"א ל"ג תא וזי)

ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ, הא מלעילא ומתתא בוזבורא ודא. ורוב דגן ותירוש, הא אוקמוה. אבל כדכתיב, (תהלים לו) ולא ראיתי צדיק נענב וזרעו מבקש לחם. תא וזי, (שם) גער הייתי וגו' ואוקמוה, האי קרא שרו של עולם אמרו וכו'. ובגין כך אמר ורוב דגן ותירוש.

יעבדוק עמים וישתנוו לך לאומים, בזמנא דשליט שלמה מלכא בירושלם, דכתיב, (דברי הימים ב ט) וכל מלכי הארץ וגו' מביאים איש מנזותו וגו'. (בראשית כו) וישתנוו לך לאומים, בזמנא דייתי מלכא משיווא, דכתיב, (תהלים עב) וישתנוו לו כל מלכים. רבי יהודה אמר, כלא בזמנא דייתי מלכא משיווא, כדכתיב וישתנוו לו כל מלכים כל גוים יעבדוהו.

הוה גביר לאוניה, הוה, ולא אמר היה, או תהיה. אלא דא רוא עלאה דמהימנותא, דאלין אתון אנון רזי דמהימנותא. ה' לעילא, וא"ו באמצעיתא, ה' לבתר. ובגין כך אמר, הוה גביר לאוניה, לשלטה עליהו ולרדאה לון, בזמנא דאתא דוד מלכא. רבי יוסי אמר, כלא איהו בזמנא דייתי מלכא משיווא, דהא בגין דעברו ישראל על פתגמי אורייתא, כדן (בראשית כו) ופרקת עלו מעל צוארה.

דף קמ"ג ע"ב

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

ויתן לה האלהים רבי יוסי אומר, כל הני (דף קמג ע"ב) ברכאן מסטרא דוולקיה
דיעקב הוו ומדיליה גטל, ואלין ברכאן הוה קא בעי יצווק לברכא ליה
לעשו, ובגין כך עבד קודשא בריך הוא, וגרם ליה ליעקב לגטלא
מדיליה.

תא וזוי, בשעתא דההוא נזוש אייתי לוטין על עלמא ואתלטיא ארעא,
בה פתיב, (בראשית ג) וקאדם אומר כי שמעת לקול אשתך וגו', ארורה
האדמה בעבורך וגו', דלא תהא עבדא פירין ואיבין כדקא יאות. לקבל
דא, ומשמני הארץ. (שם) בעצבון תאכלנה, לקבל דא מטל השמים. (שם)
וקוץ ודרדר תצמינו לה, לקבל דא, ורוב דגן ותירוש. (שם) בועת אפך
תאכל לחם, לקבל דא, (בראשית כז) יעבדוך עמים וישתנוו לה לאומים,
דאינון יעבדון ארעא ויפלוזון בונקלא, כמה דאת אומר, (ישעיה סא) ובני זכר
אכריכם וכורמיכם. וכלא גטל יעקב, דא לקבל דא, ומדיליה גטל.
וקודשא בריך הוא גרים ליה ליעקב דיטול הני ברכאן, לאתדבקא
באתריה ווולקיה, ועשו לאתדבקא באתריה ווולקיה.

אמר רבי וזקיה, והא וזמינן דמשמני הארץ ומטל השמים, אינון ברכאן
גטל עשו לבתר, כמה דאת אומר, הגה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל
השמים מעל.

אמר רבי שמעון, לאו האי פהאי וכל דא כדא, כמה אתפרשאן דרגין.
ביעקב פתיב, ויתן לה האלהים, ובדא פתיב יהיה. ביעקב פתיב, מטל
השמים ומשמני הארץ, בעשו פתיב משמני הארץ וטל השמים, דהא לאו
דא איהו כדא.

והרגין אתפרשאן כמה וכמה. בגין דבדא דיעקב פתיב ביה, ויתן לה
האלהים מטל השמים, דא טל עלאה דנגיד מעתיק יומין דאקרי טל
השמים, השמים דלעילא, טל דנגיד בדרגא דשמים, ובתמן לונקל תפוזין
קדישין. ומשמני הארץ, הארץ, (דא ארץ דלעילא ארץ הזיים) בעשו פתיב ומשמני
הארץ, ביעקב משמני הארץ דא ארץ הזיים דלעילא, וירית לה בארעא

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

תו, יַעֲקֹב לְעֵילָא וְתַתָּא, וְעָשׂוּ לְתַתָּא. וְאִף עַל גַּב דְּכַתְיִב (בראשית כו) וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תִּרְיֵד וּפְרַקְתָּ עָלָו מֵעַל צְוֹאֲרָהּ. מֵהָאֵי דְהֶכָּא לְתַתָּא, אֲבָל לְעֵילָא לֹא כְלוּם, דְּכַתְיִב, (תהלים לב) כִּי וּזְלַק יִי עִמּוֹ יַעֲקֹב וְזָבַל זְנוּלָתוֹ. תָּא וְזַי, בְּשַׁעֲתָא דְשָׁרוּ לְנִטְלָא בְּרַכָּאן דְלָהוֹן, יַעֲקֹב וְעָשׂוּ. יַעֲקֹב זָטַל וּזְוֹלְקִיָּה דְלְעֵילָא, וְעָשׂוּ זָטַל וּזְוֹלְקִיָּה לְתַתָּא.

רַבִּי יוֹסִי בְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לִקְוֵיָא אָמַר לְרַבִּי אֶלְעָזָר, כְּלוּם שְׁמַעְתָּ מֵאֲבִיךָ, אֲמַאי לֹא אֲתַקְיָימוּ בְּרַכָּאן דְּבִרְכִיָּה יְצוּק לְיַעֲקֹב, וְאֵינֹן בְּרַכָּאן דְּבִרְיָה יְצוּק לְעָשׂוּ אֲתַקְיָימוּ כְּלָהוּ.

אָמַר לִיהָ, כָּל אֵינֹן בְּרַכָּאן מִתַּקְיָימִי, וּבְרַכָּאן אֲזוּרְגִין דְּבִרְכִיָּה קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא לְיַעֲקֹב. אֲבָל מִיָּד, יַעֲקֹב זָטַל לְעֵילָא, וְעָשׂוּ זָטַל לְתַתָּא. לְבַתֵּר כַּד יָקוּם מַלְכָּא מְשִׁינְוּא, יִטּוֹל יַעֲקֹב לְעֵילָא וְתַתָּא וְיִתְאַבִּיד עָשׂוּ מַכְלָא, וְלֹא יִהְיֶה לִיהָ וּזְוֹלְקָא וְאֲזוּסָנָא וְדוּכְרָנָא בְּעַלְמָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר, (עובדיה א) וְהָיָה בֵּית יַעֲקֹב אֵשׁ וּבֵית יוֹסֵף לְהַבָּה וּבֵית עָשׂוּ לְקֶשׁ וְגו'. בְּגִין דִּיתְאַבִּיד עָשׂוּ מַכְלָא, וְיִרִית יַעֲקֹב תִּרְיֵן עַלְמִין, עַלְמָא דִּין וְעַלְמָא דְאֵתִי.

דף קמ"ד ע"א

וּבְהָאֵי זְמַנָּא כַּתְיִב, (עובדיה א) וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהָר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת הָר עָשׂוּ וְהִיָּתָה לִי הַמְּלוּכָה. הַהוּא מַלְכוּת דְעָשׂוּ, דְנִטְלָא בְהָאֵי עַלְמָא, יְהֵב לִיהָ קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא (ס"א י"א ליה לקודשא בריה דהוא) בְּלוּזוּדוּי. וְכִי הִשְׁתָּא לָאו אִיהִי מַלְכוּת מִקוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא, אֲכָּא אִף עַל גַּב דְשַׁלִּיט קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא לְעֵילָא וְתַתָּא, הָא יְהֵב לֹן לְשָׂאָר עַמִּין, לְכָל זוּד וְזוּד וּזְוֹלְקָא וְאֲזוּסָנָא בְהָאֵי עַלְמָא, לְאִשְׁתַּמְשָׂא בֵּיהָ. וּבְהָאֵי זְמַנָּא, יִטּוֹל מַכְלָהוּ מַלְכוּתָא, וְתַתָּא דִּילִיָּה כְּלָא, דְכַתְיִב וְהִיָּתָה לִי הַמְּלוּכָה, לִיהָ בְּלוּזוּדוּי, דְכַתְיִב, (וכריה יד) וְהָיָה יִי לְמַלְכָּה עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יִי אֲזוּד וּשְׁמוֹ אֲזוּד. (בראשית כו) וְהָיָה אִף יְצָא יַעֲקֹב וְגו'. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, אִף יְצָא יַעֲקֹב, תִּרְיֵן יְצִיאוֹת הַלְלוּ לְמָה. אֲכָּא (דף קמ"ד ע"א) זוּד דְשַׁכְּנֵתָא וְזוּד דְיַעֲקֹב, דְהָא כַּד עָאֵל

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

ויעשו גם הוא מטעמים וגו'. (בראשית כו) יקום אבי, הבוניה הוה בעוזה, בתקיפו רווחא, מלה דלית בה טעמא, יקום אבי. תא וזוי, מה בין יעקב לעשו, יעקב אמר בכסיפו דאבוי, בענוה, מה פתיב, (בראשית כו) ויבא אל אביו ויאמר אבי. מה בין האי להאי, אלא, דלא בעא לאודעוהא ליה, מליל בלשון תווננים, (בראשית כו) קום נא שבה ואכלה מצידוי. ועשו אמר, יקום אבי, כמאן דלא מליל עמיה.

תא וזוי, בשעתא דעאל עשו, עאל עמיה גיהנם, אודעוה יצחק, ודחיל. דכתיב, (בראשית כו) ויורד יצחק ורדה גדולה עד מאד. כיון דכתיב ויורד יצחק ורדה גדולה, די. מהו גדולה עד מאד. אלא, דלא הוה דחילו ואימתא. דנפל עליה דיצחק, רבתא, מיומי דאתברי. ואפילו בההיא שעתא, דאתעקד יצחק על גבי מדבונא וזמא (שכינתא) סכינא עליה, לא אודעוה. פההיא שעתא דעאל עשו, וזמא גיהנם דעאל עמיה, כדן אמר, בטרם תבא (שם) ואברכהו גם ברוך יהיה, בגין (דחומתא) דחומית שכינתא דאודי על אינון ברכאן.

דבר אזור, יצחק אמר ואברכהו, נפק קלא ואמר, גם ברוך יהיה, בעא יצחק למילט ליה ליעקב, אמר ליה קודשא בריך הוא, יצחק, גרמך אנא לייט, דהא כבר אמרת ליה, (שם) אוררית ארור ומברכה ברוך.

תא וזוי כלא אודו על אינון ברכאן, עלאי ותתאי, ואפילו איהו וזולק עדביה דעשו, אודי עליהו וברכיה איהו, ואודי על אינון ברכאן וסלקיה על רישיה לעילא. מנלן, דכתיב, (בראשית לב) ויאמר שלונני כי עלה השזור ויאמר לא אשלונך כי אם ברכתני. ויאמר שלונני, בגין דאתקיף ביה

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

אָלָא, מִכָּאן דְּמִלְאָכִי שְׁלִיחוּי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כִּד אֵינּוֹן זְנוּתִין לְהָאֵי
עֲלָמָא זְלִיבוּן, וְאִתְזַלְבוּ וּבִתְלַבְשִׁין (ק"א ע"א) בְּזוּפָא כְּזוּנָא דְהָאֵי עֲלָמָא, בְּגִין
דְהָכִי אִתְזוּוּי, דְלֹא לְהַשְׁנָאָה מִבְּנֵהֶגָא דְהָהוּא אֲתֵר דְאִזִּיל תַּמְּן.

וְהָא אֲתַמְּר, דְּמִשָּׁה כִּד סְלִיק לְעִילָא, מַה כְּתִיב, (שמות לה) וַיְהִי שָׁם עִם יְיָ
אֲרַבְעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לְזוּם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה, בְּגִין מִנְהַגָּא,
דְלֹא לְהַשְׁנָאָה מִהָהוּא אֲתֵר דְאִזִּיל לְתַמְּן, וְאֵינּוֹן מִלְאָכִין כִּד זְנוּתוֹ לְתַתָּא
כְּתִיב, (בראשית יח) וְהוּא עוֹמֵד עֲלֵיהֶם תְּנוּת הָעֵץ וַיֹּאכְלוּ. וְכֵן הִכָּא, הָאֵי
מִלְאָכָא כִּד זְנוּת לְתַתָּא, לֹא אֲתַאבֵּק עֲמִיהָ דִיעֲקֵב, אָלָא מַגּוּ דְהָוָה
אֲתַלְבֵּשׁ בְּזוּפָא כְּזוּנָא דְהָאֵי עֲלָמָא. וְעַל דָּא אֲתַאבֵּק יַעֲקֹב בְּהַדְיָה כֹּל
הָהוּא לִילָא.

תָּא וְזוּי, בְּגִין דְשִׁלְטָנוּתָא דְהַנִּי, לֹא אִיהוּ אָלָא בְּלִילָא וְדָאֵי. וּבְגִין כֶּהָ,
שִׁלְטָנוּתָא דְעֵשׂו לֹא אִיהוּ אָלָא בְּזָלוּתָא, דְאִיהוּ לִילָה. וְעַל דָּא בְּלִילָא
אֲתַתְקַף עֲמִיהָ דִיעֲקֵב, וְאֲתַאבֵּק עֲמִיהָ. וְכִד אֲתָא צְפָרָא, אֲתַזְזַלְשׁ וַיִּלְכֶיהָ,
וְלֹא יָכִיל, וְכַדִּין אֲתַתְקַף יַעֲקֹב, בְּגִין דִיעֲקֵב, שִׁלְטָנוּתִיהָ בִּימְבֹא.

וּבְגִין כֶּהָ, כְּתִיב, (ישעיה כ"א) מִשָּׂא דוּמָה אֲלֵי קָרָא מִשְׁעִיר שְׂמֵר מַה מִּלְכָּה
שְׂמֵר מַה מִּלְכָּה. דְהָא כַּדִּין שִׁלְטָנוּתִיהָ דִידִיָּה דְעֵשׂו, דְאִיהוּ שְׁעִיר בְּלִילָה
אִיהוּ, וּבְגִין כֶּהָ אֲתַזְזַלְשׁ כִּד אֲתָא צְפָרָא, וְכַדִּין (בראשית ל"ב) וַיֹּאמֶר שְׁלֹחֲזֵי כִי
עֲלָה הַשְּׂוֹר.

דף קמ"ד ע"ב

וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶנּוּ כִי אִם בְּרַכְתֵּנִי. כִּי אִם (דף קמ"ד ע"ב) בְּרַכְתֵּנִי, כִּי אִם
תְּבָרַכְנִי מִבְּעֵי לִיָּה, מֵאֵי כִי אִם בְּרַכְתֵּנִי. אִם אוֹדִית עַל אֵינּוֹן בְּרַכָּאן
דְּבָרַכְנִי אֲבָא וְלֹא תִהָא מְקַטְרָגָא לִי בְּגֵינִיָּהוּ, מַה כְּתִיב, (בראשית ל"ב) וַיֹּאמֶר
לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר עוֹד שְׂמֵךְ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל וְזוּ, אֲבֵאֵי יִשְׂרָאֵל, אָמַר לִיָּה,

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

כי שרית עם אלהים, מאי עם אלהים, סלקא דעתך דעליה הוה אמר. אלא אמר ליה, שרית לאתוּבְרָא ולאִוּוּגָא עם אלהים בּוּבּוּרָא, בּוּוּוּגָא דשמשא וסיגרא, ועל דא לא פתיב על (ס"א את) אלהים, אלא עם אלהים, בּוּבּוּרָא וּוּוּוּגָא וּדָא.

דבר אומר, ויאמר, כמה דאת אמר, (שמות טו) ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך, אופ הקא, (בראשית לב) ויאמר לא יאמר עוד שמך יעקב כי אם ישראל, כדין אתעטר יעקב בדרגיה, למהוי כללא דאבהן. מה כתיב, (שם) ויברך אתו שם. מאי ויברך אתו שם, דאודי ליה על פלהו ברכאן, דברכיה אבוי.

רבי שמעון פתון ואמר, (משלי טז) ברצות יי דרכי איש גם אויביו ישלים אתו. תא וזוי, כמה אית ליה לבר נש, לאתתקנא שבילוי ביה בקודשא בריך הוא, בגין למעבד פקודי דאורייתא. דהא אוקמוה, דודאי (שמות ק"ז ע"ב, קס"ב ע"ב) תרין מלאכין שליזון אית לבר נש מלעילא לאוּוּוּגָא בהדיה, ווד לימינא ווד לשמאלא, ואיזון סהדין ביה בבר נש בכל מה דאיהו עבדי, איזון משתכחוי תמן וקרינן לון יצר טוב ויצר רע.

אתי בר נש לאתדכאה ולאשתדלא בפקודי דאורייתא, ההוא יצר טוב דאוּוּוּגָא ביה, כבר איהו אתתקף על ההוא יצר הרע ואשתלים בהדיה ואתהפיק ליה לעבדא. וכד בר נש אויל לאסתאבא, ההוא יצר הרע אתתקף ואתגבר על ההוא יצר טוב, והא אוקימנא. ודאי כד ההוא בר נש אתי לאתדכאה, כמה תקיפו אתתקף בר נש, כד אתגברא ההוא יצר טוב כדין (משלי טז) אויביו ישלים אתו, דההוא יצר הרע אתכפויא קמיה דיצר טוב. ועל דא אמר שלמה, (משלי יב) טוב נקלה ועבד לו, מאי ועבד לו, דא יצר הרע. וכדין כד אויל בר נש בפקודי אורייתא, כדין גם אויביו ישלים אתו, דא יצר הרע, ודאתא מסטרוי.

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

תא וזוי, בגין דיעקב, אבטו ביה בקודשא בריה הוא, וכל ארוזי הו
לשמיה, על דא אויביו ישלים אתו. ודא (ד"א דא) סמאל, וזילא ותוקפא דעשו
דאשלים עמיה דיעקב, ובגין דאשלים עמיה דיעקב, ואודי ליה על אינון
ברכאן, כדון אשלים עמיה עשו, (נ"א כדון אודי ליה עשו דכתיב יש לי רב אוזי יהי כך אשר לך, דהא
אודי ליה על אינון ברכאן דיליה בורבא) ועד דלא אשתלים עמיה יעקב לגבי ההוא מבנא
דאתפקד עליה, לא אשלים עמיה עשו, בגין כף, בכל אתר תוקפא
דלתתא תליא בתוקפא דלעילא.

ויזרד יצוק ורדה גדולה עד מאד ויאמר מי איפה. מי איפה, מאי מי
איפה, מי הוא זה מבעי ליה. אלא מי איפה, דקיימא שכינתא תמן, כד
בריה ליה יצוק ליעקב, ועל דא אמר, מי איפה. מאן הוא דקאים הכא,
ואודי על אינון ברכאן דברכית ליה, ודאי (בראשית כו) גם ברוך יהיה. דהא
קודשא בריה הוא אסתכם באינון ברכאן.

דף קמה ע"א

רבי יהודה אמר, בגין ההיא ורדה דאזריר יעקב ליצוק אבוי, אתענש
יעקב בעונשא דיוסף, דזרד ורדה כהאי, בשעתא דאמרו ליה, (בראשית לו)
את מצאנו. יצוק אמר מי איפה. באיפה אתענש יעקב, דכתיב, (בראשית לו)
איפה הם רועים, ותמן יוסף אתאביד ואתענש יעקב. ואף על גב דקודשא
בריה הוא אסתכם על ידי באינון ברכאן, איהו אתענש באיפה, דכתיב
איפה הם רועים. ומתמן אתאביד מניה ואתענש כל ההוא עונשא. (בראשית כו)
ויזרד יצוק ורדה גדולה, מאי גדולה, פתיב הכא גדולה, וכתיב התם
(דברים יז) ואת האש הגדולה הזאת וגו', דעאל עמיה גיהנם. עד מאד. מאי
עד מאד. פתיב הכא מאד, וכתיב התם (בראשית א) והנה טוב מאד, דא
מלאך המות, כדון אמר מי איפה. (דף קמה ע"א) (בראשית כו) כשמוע עשו את דברי
אביו וגו'. אמר רבי וזייא, כמה בישין עבדו אינון דמעין דבכה ואפיק עשו
קמי אבוי, בגין דיתברך מניה, בגין דהיה נושיב מלה דאבוי יתיר. הכי
קרא שמו יעקב. (ד"א ל"ג ואוקמוה) הכי קרא שמו, קרא שמו ההוא דקרא ליה,
אפיק ציצא דרוקא בגין קלנא. הכי נקרא שמו לא כתיב, אלא קרא שמו.
(בראשית כו) ויעקבני זה פעמים. זה. מהו זה, (אלא) ויעקבני פעמים מבעי ליה.

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

כְּזוֹנָא דָּא, אָמַר אֵיבֹב, (אֵיבֹב יג) וְתוֹשְׁבֵי לְאוֹיֵב כֶּה, אֶהְדֵּר אֵיבֹב, אֵיבֹב. וְאוֹקְמוּהָ דְכְּתִיב, (אֵיבֹב ט) אֲשֶׁר בְּסַעֲרָה יִשׁוּפְנֵי וְגו'. אָמַר לְפָנָיו, רַבּוֹנוּ שְׁל עוֹלָם, שְׂמַא רוּחַ סַעֲרָה עֵבְרָה לְפָנֶיהָ. וְהִכָּא בְּכוֹרְתֵי לְקוּז וְהִנֵּה עֲתִידָה אֶהְדֵּר מְלָה וְנָטִיל בְּרַכְתֵּי. (בְּרַאשִׁית כו) הֵן גְּבִיר שְׂמַתִּיו כֶּה וְגו', וְלָךְ אֵיפֹה מָה אַעֲשֶׂה בְּנֵי. וְלָךְ אֵיפֹה, לִית קִימָא הִכָּא מֵאן דְּמִסְתַּכֵּם עֲלָךְ. מָה אַעֲשֶׂה בְּנֵי. כְּדִין, בְּרַכִּיה בְּהֵאֵי עֲלָמָא וְאַסְתַּכַּל בְּדַרְזִיָּה, וְאָמַר (בְּרַאשִׁית כו) וְעַל וּזְרַבָּה תוֹזִיָּה, דְּהֵא הִכִּי אֶתְוֹזִי כֶּה לְאוֹשְׁדָא דְּמִין וְלְמַעַבְדֵּי קְרַבִּין, וְעַל דָּא אָמַר מָה אַעֲשֶׂה בְּנֵי.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, וְלָךְ אֵיפֹה מָה אַעֲשֶׂה, כִּיּוֹן דְּאָמַר הֵאֵי, אֲמַאי בְּנֵי. אֶלָּא אָמַר לִיה, וְלָךְ אֵיפֹה מָה אַעֲשֶׂה, דְּאֵנִת בְּדִינָא וּבְזוֹרְבָא וּבְדַמָּא וּזְוִינָא לָךְ, וְלְאוֹזִיךְ בְּאֵרוֹז שְׁלִים. אֶלָּא בְּנֵי, בְּנֵי וְדֵאֵי, אֲנָא גְּרִימָנָא לָךְ, בְּגִין דְּאֵנִת בְּנֵי. וְעַל דָּא עַל וּזְרַבָּה תוֹזִיָּה וְאֵת אוֹזִיךְ תַּעֲבֹד. וְעַדִּין לָא אֶתְקִיִּים, דְּהֵא לָא פְּלוֹז לִיה עֲשׂו לִיעֲקֹב. בְּגִין דִּיעֲקֹב לָא בְּעָא לִיה הַשְׁתָּא, וְאִיהוּ אֶהְדֵּר וְקָרָא לִיה אֲדָנִי כַּמָּה זְמַנִּי, בְּגִין דְּאַסְתַּכַּל לְמַרְוּזֹק, וְסָלִיק לִיה לְסוּף יוֹמִיא, כְּדַקְאֲמָרֵן.

רַבִּי וְזִינָא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אֹזְלִי בְּאֵרוֹזָא. עַד דְּהוּוּ אֹזְלִי, וְזַמּוּ לִיה לְרַבִּי יוֹסִי סָבָא דְּהוּוּ אֹזְלִי בְּתַרְיָהוּ. יִתְבּוּ עַד דְּמָטָא לְגַבִּיָּהוּ. כִּיּוֹן דְּמָטָא לְגַבִּיָּהוּ, אָמַר הַשְׁתָּא אֵרוֹזָא מִתְתַּקְנָא קַמֵּן, אֹזְלוֹ. אָמַר רַבִּי וְזִינָא (תַּהֲלִים קִיט) עֲת לַעֲשׂוֹת לִי. פְּתוּ רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (מִשְׁלִי לֵא) פִּיָּה פְּתוּזָה בְּזוֹכְמָה וְתוֹרַת וְזוֹסֵד עַל לְשׁוֹנָה. פִּיָּה פְּתוּזָה בְּזוֹכְמָה, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְתוֹרַת וְזוֹסֵד עַל לְשׁוֹנָה אֶלֶין אֵינֵן יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינֵן לִישְׁנָא דְּאוֹרִיָּתָא דְּמִשְׁתַּעִי בְּהַ יוֹמִי וְלִילִי. (מִשְׁלִי לֵא) פִּיָּה פְּתוּזָה בְּזוֹכְמָה דָּא ב' דְּבְרַאשִׁית, וְאוֹקְמוּהָ. וְתוֹרַת וְזוֹסֵד עַל לְשׁוֹנָה דָּא אֲבַרְהָם, דְּבִיָּה בְּרָא עֲלָמָא, וְבִיָּה מִשְׁתַּעִי תְּדִיר. ב' סְתִים מִהֵאֵי גִיסָא,

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

פיה פתוזה בְּזוֹכְמָה, דָּא ה' (קדמאה) דְּשָׁמָא קְדִישָׁא דְכָלָא בְּה, וְאִיהִי סְתִים וְגָלִיא, כְּלִילָא דְעִילָא וְתַתָּא, רָזָא דְעִילָא וְתַתָּא. (משלי לא) פִּיה פְּתוּזָה בְּזוֹכְמָה, בְּגִין דְּאִיהִי סְתִים דְּלָא אֲתִידַע כְּלָל, דְּכַתִּיב, (איוב כו) וְגַעְלָמָה מִעֵינַי כָּל וְזִי וּמִעוֹף הַשָּׁמַיִם גִּסְתָּרָה. וְכֹד שְׁאֲרִי לְאֲתַפְשֵׁטָא בְּזוֹכְמָה דְּאֲתַדְבֵּק בְּה, וְאִיהִי בְּגִוּוּתָא, (ואיהי) אֲפִיקַת קָלָא, דְּאִיהִי תוֹרַת וְזוֹסֵד.

דף קמה ע"ב

פִּיה פְּתוּזָה בְּזוֹכְמָה, דָּא ה"א בְּתַרְאָה דְּאִיהִי (דאיהי) דְּבִוּר, וּמְלָה תְלִיא בְּזוֹכְמָה. וְתוֹרַת וְזוֹסֵד עַל לְשׁוֹנָה. דָּא קוֹל דְּקִיּוּמָא עַל דְּבִוּר לְאֲנָהָא לִיה. וְתוֹרַת וְזוֹסֵד, דָּא יַעֲקֹב, (דף קמה ע"ב) דְּאִיהִי עַל לְשׁוֹנָה, לְאֲנָהָא מְלָה וּלְאֲוֹדָא לָה, דְּהָא לִית דְּבִוּר בְּלָא קוֹל, וְאוּקְמוּתָא.

פְּתוּז רַבִּי וְזִיָּא אֲבַתְרִיה וְאָמַר, (משלי ו) אֲנִי וְזוֹכְמָה שְׂכַנְתִּי עֲרֻמָּה וְדַעַת מְזוּמוֹת אֲמָצָא. אֲנִי וְזוֹכְמָה, דָּא פְּנִסַת יִשְׂרָאֵל. שְׂכַנְתִּי עֲרֻמָּה, דָּא יַעֲקֹב דְּאִיהִי וְזוֹכְמָה, וְדַעַת מְזוּמוֹת אֲמָצָא דָּא יִצְחָק, דְּהָוָה לִיה דַּעַת מְזוּמוֹת לְבָרְכָא לִיה לְעֵשׂו. וּבְגִין דְּזוֹכְמָה אֲשַׁתְתַּף בְּהַדְרִיה דְּיַעֲקֹב דְּאִיהִי עֲרֻמָּה, וְדַעַת מְזוּמוֹת אֲמָצָא, דְּאֲתַבְרַךְ יַעֲקֹב מֵאֲבוּי, וְשָׂרוּ עֲלֵיהּ כָּל אֵינֹן בְּרַכָּאן, וְאֲתַקְיָמוּ בִּיה וּבְבָנָי לְעֵלְמָא וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין.

מֵאֵינֹן אֲתַקְיָמוּ בְּהֵאִי עֲלָמָא, וְכִלְהוּ יִתְקַיָּמוּן לְזִמְנָא דְּמִלְכָא מְשִׁינֹא, דְּכַדִּין יְהוֹן יִשְׂרָאֵל גְּזִי אֲוֹד בְּאַרְץ וְעַם אֲוֹד לְקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (יוזקאל כו) וְעִשִׂיתִי אֲתֵם לְגִזִּי אֲוֹד בְּאַרְץ. וְיִשְׁלֹטוֹן לְעִילָא וְתַתָּא, דְּכַתִּיב, (דניאל f) וְאָרוּ עִם עֲנָנֵי שָׁמַיָא כְּבָר אֲנִשׁ אֲתָה, דָּא מִלְכָא מְשִׁינֹא,

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

פָּתַח רַבִּי יִיסָא אֲבִתְרִיהּ וְאָמַר, וְאַתָּה אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב נָאִם יי וְאֵל
תַּנּוּת יִשְׂרָאֵל וְגו'. הָאֵי קָרָא אוּקְמוּהָ. אֲבָל בְּהֵיא שְׁעָתָא דְנִפְקָ יַעֲקֹב
מִקַּמֵּי אָבוּי, בְּאֵינוֹן בְּרַכָּאן, אֲסַתְכַּל בְּנִפְשִׁיהּ. אָמַר, הָא אֵלֵין בְּרַכָּאן,
בְּעֵינָא לְסַלְקָא לֹון לְבַתֵּר לְאָרִיכוּ יוּמֵין, וְהוּהּ דְּוִזִיל וּמְסַתְפֵי, נִפְקָ קָלָא
וְאָמַר, (רַבְמִידָּה מו) וְאַתָּה אֵל תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב נָאִם יי כִּי אֲתָהּ אָנִי, לָא אֲשַׁבּוּק
לָךְ בְּהֵאֵי עַלְמָא. (רַבְמִידָּה מו) כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעָךְ מִרְוּזוּקָ, לְהֵהוּא זְמַנָּא דְאַתָּה סְלִיקָ
לֹון לְאֵינוֹן בְּרַכָּאן. (רַבְמִידָּה מו) וְאַתָּה וְרַעְךָ מֵאָרְצָ שְׁבָיִם, דְּאָף עַל גַּב דְּהִשְׁתָּא
נְטִיל בְּרַכּוּי עֲשׂוּ וְיִשְׁתַּעְבְּדוּן בְּבִנְךָ, אָנָּא אֲפִיקָ לֹון מִיַּדוּי, וּכְדִין יִשְׁעַבְדּוּן
בְּנִיךָ בֵּיהּ. וְשָׁב יַעֲקֹב, לְאֵינוֹן בְּרַכָּאן, וְשָׁב יַעֲקֹב, דָּא שְׁכִינְתָּא (נ"א דְהֵיא עֲמִידָה
דְּיַעֲקֹב). וְשָׁב יַעֲקֹב וְדָאֵי. וְשִׁקְטָ וְשָׁאֲנָן, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ. מֵאֵינוֹן מִלְכָּוֹן,
מִבְּכַל מִבְּרֵי וּמִיּוֹן, וּמֵאֲדוּם. דְּאֵינְהוּ הֵוּ דְאַשְׁתַּעְבְּדוּ בְּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל. (ש"ב)
וְאֵין מוּזְרִיד, לְעַלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמֵינָא.

אֲזִלוּ, עַד דְּהוּוּ אֲזִלֵי, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וְדָאֵי כָּל מַה דְּעֵבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא בְּאַרְעָא, כְּלָא הוּהּ בְּרָזָא דְנוֹכְמֵתָא, וְכָלָא בְּגִין לְאוּזוּאָה וְנוֹכְמֵתָא
עַלְמָה לְהוּ לְבַנֵּי גֵשָׁא, בְּגִין דְּלִכְפוֹן מֵהֵהוּא עוּבְדָא רִזִּין דְנוֹכְמֵתָא, וְכָלָא
אֵינוֹן כְּדָקָא יְאוּת, וְעוּבְדוּי כְּלָהוּ אוּרוּזֵי דְאוּרִייתָא, בְּגִין דְאוּרוּזֵי
דְאוּרִייתָא, אֵינוֹן אָרוּזֵי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִית מְלָה זְעִירָא דְלִית בְּהָ
כְּמָה אוּרוּזִין וְשְׁבִילִין, וְרִזִּין דְנוֹכְמֵתָא עַלְמָה.

תָּא וְזוּי, דְהָא רַבִּי יוּנוֹן בֶּן זְפַאֵי הוּהּ אָמַר תְּלַת מָאָה הִלְכוֹת פְּסוּקוֹת,
בְּרָזָא דְנוֹכְמֵתָא עַלְמָה, בְּפִסּוּק (כְּרַאשִׁית לו) וְשֵׁם אִשְׁתּוּ מֵהֵיטְבָאֵל בַּת מִטְרַד
בַּת מִי זְהָב, וְלָא גְלִי לֹון, אֲלָא לְרַבִּי אֲלִיעֶזֶר דְהוּהּ עֲמִידָה, בְּגִין לְמַגְדַּע
דְּכְמָה רִזִּין עַלְמֵינָא אֵינוֹן בְּכָל עוּבְדָא וְעוּבְדָא דְאֵיהֵי בְּאוּרִייתָא, וּבְכָל מְלָה
וּמְלָה וְנוֹכְמֵתָא אֵיהֵי, וְאוּרִייתָא דְקִשּׁוּטָ, בְּגִין כִּף אֵינוֹן מִלִּין דְאוּרִייתָא.

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

תָּא וְזוּי, בְּשַׁעֲתָא דְעַקִּים הָהוּא וְזוּיָא לְאָדָם וּלְאֶתְתִיָּהּ, דְאֶקְרִיב לְאֶתְתָא וְאֶטִּיל בְּהַ זְוֵהָמָא, וְאֶתְפַּתָּא בֵּיתָא אָדָם כְּדִין אֶסְתָּאב עֲלֵמָא וְאֶתְלַטִּיא אֶרְעָא בְּגִינִיהָ, וְזָרִים מוֹתָא לְכָל עֲלֵמָא, וְקִיָּמָא עֲלֵמָא לְאֶתְפַּרְעָא מִגִּינָה. עַד דְאֶתָּא אִילָנָא דְוִוִי, וְכַפִּי (כִּפְר) עַל אָדָם, וְכַפִּיָּא לִיהַ לְהָהוּא וְזוּשׁ דְלֵא יִשְׁלוּט לְעֲלָמִין עַל זְרַעָא דִיעֶקֶב.

דְהָא בְּזַמְנָא דְאֶקְרִיבוּ יִשְׂרָאֵל שְׁעִיר, הוּהוּ אֶתְכַפִּיא הָהוּא וְזוּשׁ וְאֶתְהַפֵּךְ לְעַבְדָּא, (קְב"ד ע"ב) כְּמִה דְאֶתְמַר. וְעַל דָּא אֶקְרִיב יַעֲקֹב לְאָבִיו תְּרִין שְׁעִירִין. וְזַד, לְאֶכְפִּיא לְעֵשׂוֹ דְאִיהוּ שְׁעִיר. וְזוּד, בְּגִין דְרָגָא דְהָהוּא תְּלִי בֵּיתָא עֵשׂוֹ וְאֶתְדַבֵּק בֵּיתָא (קְב"ב ע"ב) וְאֶתְמַר.

דף קבו ע"א

וּבְגִין כֶּךָ קִיָּמָא עֲלֵמָא, עַד דְתִיתִי אֶתְתָא כְּזוּנָא דְוִוִיָּהּ, וּבַר זֵשׁ כְּזוּנָא דְאָדָם, וְיַעֲקֹבִימוּ וְיִזְכְּבוּ (דף קבו ע"א) לִיהַ לְהָהוּא וְזוּיָא בִישָׂא וְהָהוּא דְרָכִיב עֲלִיהַ וּכְלָא אֶתְמַר.

פְּתוּז וְאָמַר, (בראשית כה) וַיְהִי עֲשׂוֹ אִישׁ יוֹדֵעַ צִיד אִישׁ שְׂדֵהָ, וְהָא אֶתְמַר וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֵשֵׁב אֶהְלִים. אִישׁ תָּם, גְּבַר שְׁלִים, כְּתֵרִגוּמוֹ. יֵשֵׁב אֶהְלִים, אִמָּא אִיהוּ תָם, בְּגִין דְאִיהוּ יֵשֵׁב אֶהְלִים, דְאֶוֹזִיד (קל"ט ע"ב) לְתֵרִין סְטָרִין, לְאֶבְרָהָם וּלְיִצְחָק. וְעַל דָּא, יַעֲקֹב בְּסְטָרָא דִיִּצְחָק אֶתָּא לְגַבִּיהַ דְעֵשׂוֹ, כְּמִה דְאֶתְמַר. דְכְּתִיב, (שמואל ב כה) עִם וְזָסִיד תִּתְּוֹסֵד וְעִם עֶקֶשׁ תִּתְּפֹל. וְכַד אֶתָּא עִם בְּרַכָּאן, בְּסִיּוּעָא דְלַעִילָא קָא אֶתָּא, בְּסִיּוּעָא דְאֶבְרָהָם וְיִצְחָק, וּבְגִין כֶּךָ בְּזוּכְמַתָּא הָהוּא, כְּמִה דְאֶתְמַר.

תָּא וְזוּי, כַּד יַעֲקֹב אֶתְעַר לְגַבִּי סְמָאֵל, דְרָגָא דְעֵשׂוֹ, וְקַבִּיל עֲלִיהַ לְיַעֲקֹב, וְיַעֲקֹב נְצוּז לִיהַ בְּכְמִה סְטָרִין, נְצוּז לְוִוִיָּא בְּזוּכְמַתָּא וּבְעֶקְיָמוֹ, וְלֵא אֶתְנַצְוּ, בַּר בְּשְׁעִיר. וְאָף עַל גַּב דְכְלָא וְזַד, נְצוּז כְּמוֹ כֵּן לְסְמָאֵל בְּנְצוּזוּנָא אֶוֹזָרָא,

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

תָּא וְזוּי, זְכוּתִיהָ דִיעֶקֶב כַּמּוֹה הָוּה, דְּאִיהוּ אַתָּא וּבָעָא לְאַעֲבָרָא לִיהּ
מֵעֲלָמָא. וְהָוּא לִילְיָא, הוּת לִילְיָא דְאַתְבָּרִי בֵּיהּ סִיְהָרָא, וְיַעֲקֹב אֲשֶׁתְּאָר
בְּלוּזוּדוּי. דְּכָא הָוּה עֲמִיָּה אֲוֹרָא, דִּתְנֵן לָא יְפוּק בֵּר זָשׁ יִזְוֵדְאִי בְּלִילְיָא,
וְכָל שְׁכָן (קִי"ט ע"ג) בְּלִילְיָא דְאַתְבָּרִיאוּ בֵּיהּ זְהוּרִין, דְּהָא סִיְהָרָא אִיהִי וְזִסְרָא,
דְּכִתְיִב, (בְּרַאשִׁית א) יְהִי מְאֹרֹת וְזִסְר. וְהָוּא לִילְיָא, אֲשֶׁתְּאָר בְּלוּזוּדוּי, בְּזִין
דְּכִד סִיְהָרָא (קִי"ד ע"ג) וְזִסְרָא, וְזוּיָא בִישָׂא אֲתִתְקַף וְשָׁלְטָא, וְכִדִּין אַתָּא
סִמָּל, וְקִטְרִיג לִיהּ, וּבָעָא לְאוּבָדָא לִיהּ מֵעֲלָמָא.

וְיַעֲקֹב הָוּה תַּקִּיף בְּכָל סְטָרִין, בְּסְטָרָא דִּיצְזוּק וּבְסְטָרָא דְאַבְרָהָם, דְּאִינוּן
הוּוּ תַּקִּיפוּ דִיעֶקֶב. אַתָּא לִימִינָא וּזְמָא לְאַבְרָהָם תַּקִּיף בְּתַקִּיפוּ דִּיוֹמָא,
בְּסְטָרָא דִּימִינָא דְזוּסְד. אַתָּא לְשִׁמְאָלָא, וּזְמָא לִיצְזוּק תַּקִּיף בְּדִינָא קְשִׁיָּא.
אַתָּא לְזוּפָא, וּזְמָא לִיעֶקֶב, תַּקִּיף מִתְרִין סְטָרִין אֲלִין דְּסוּרָן לִיהּ, וּזְד
מְכָאן, וְזוּד מְכָאן. כְּדִין, (בְּרַאשִׁית ל"ב) וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכוֹל לוֹ וַיֵּלֶע בְּכַף יָרְכוּ,
דְּאִיהוּ אַתְר לְבַר מְזוּפָא, וְאִיהוּ וּזְד עֲמוּדָא דְזוּפָא, כְּדִין וְתַקֵּעַ כַּף יָרֵךְ
יַעֲקֹב בְּהֶאֱבָקוּ עִמּוֹ וְגו'.

כִּינן דְּאַתְעַר צְפָרָא וְעֵבֶר לִילְיָא, אֲתִתְקַף יַעֲקֹב, וְאַתְזוּלְשׁ וְזִילִיָּה דְּסִמָּלָא,
כְּדִין אָמַר שְׁלוּזִי, דְּמָטָא זְמָנָא לְזוּמַר שִׁירְתָּא דְּצְפָרָא. וּבָעִי לְמִיזְל, וְאוּדִי
לִיהּ עַל אִינוּן בְּרַכָּאן, וְאוּסִיף לִיהּ בְּרַכְתָּא אֲוֹרָא, דְּכִתְיִב (בְּרַאשִׁית ל"ב) וַיְבָרֵךְ
אֹתוֹ שֵׁם.

תָּא וְזוּי, כַּמּוֹה בְּרַכָּאן אֲתִבְרַךְ יַעֲקֹב, וּזְד דְּאַבּוּי, בְּהָוּא עֲקִימוּ, וְרוּזוּ כָּל
אִינוּן בְּרַכָּאן. וְזוּד דְּשְׁכִינְתָּא דְּבָרִיף לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, כַּד הָוּה אַתִּי
מְלָבָן, דְּכִתְיִב, (בְּרַאשִׁית ל"ה) וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת יַעֲקֹב. וְזוּד, דְּבְרַכִּיָּה לִיהּ הָוּא
מְלָאָכָא מִמְנָא דְּעֵשׂו. וְזוּד, בְּרַכָּה אֲוֹרָא, דְּבְרַכִּיָּה לִיהּ אַבּוּה, כַּד הָוּה
אֲזִיל לְפָדָן אָרַם, דְּכִתְיִב (בְּרַאשִׁית כ"ו) וְאֵל שַׂדֵּי יְבָרַךְ אֶתְךָ וְגו'.

בְּהָוּא זְמָנָא דְּזוּמָא יַעֲקֹב גְּרַמִּיָּה בְּכָל הַיּוֹם בְּרַכָּאן, אָמַר, בְּמָאן בְּרַכְתָּא
דְּמַנְיָהוּ אֲשֶׁתְּמִשׁ הַשְּׁתָא. אָמַר, בְּזוּלְשָׁא מַנְיָהוּ אֲשֶׁתְּמִשׁ הַשְּׁתָא, וּמָאן

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

אמר יעקב, אטול השתא דא ואשתמש בה, (קס"ז ע"ב, קע"ב ע"ב) ואסלק כל אינון
אוורגין לזמנא דאצטריך לי ולבנאי בתראי. אימתי, בזמנא דיתכונשון כל
עממיא לאובדא בני מעלמא, דכתיב, (תהלים קי"ח) כל גוים סבבוני בשם יי כי
אמילם. סבוני גם סבבוני וגו'. סבוני כדבורים וגו'. הא הכא תלתא, לגבי
תלתא דאשתארו. ווד, אינון ברכאן קדמאי דאבות. תרין, אינון ברכאן
דברכיה קודשא בריה הוא. תלת, אינון ברכאן דברכיה שהוא מלאכא.

דף קמו ע"ב

אמר יעקב, להתם אצטריכו, לגבי מלכין וכל עמין דכל עלמא, ואסליק
לון להתם. והשתא לגבי דעשו, די לי בהאי. למלכא, דהוו ליה כמה
לגיונין תקיפין, כמה מארי במינוי קרבא לאגזוא קרבין, דזמינין לגבי מלכין
תקיפין (דף קמו ע"ב) לאגזוא בהו קרבא. אדהכי שמע על לסטים ווד קפזוא,
אמר, הני בני תרעי יהכון תמן. אמר ליה, מכל לגיונין דילך, לית אנת
משדר התם אלא אלין. אמר, לגבי ההוא לסטים, די באלין. דהא כל
לגיונותי ובמארי קרבא, אסתלק לגבי אינון מלכין תקיפין, ביזמא דקרבא,
דאצטריכו לי, ליהוו.

אוף הכי יעקב אמר לגבי עשו, די לי השתא באלין ברכאן. אכל להווא
זמנא, דאצטריכו לבני לגבי כל מלכין ושליטין דכל עלמא, אסלק לון.
כד ימטי ההוא זמנא, יתערון אינון ברכאן מכל סטרין, ויתקיים עלמא על
קיומיה כדקא יאות, ומההוא יומא ולהלאה, יקום מלכותא דא על כל
שאר מלכו אוזרא, כמה דאוקמוה, דכתיב, (דניאל ב) תדהק ותספ כל אלין
מלכותא והיא תקום לעלמיא. והיינו ההיא אבנא, דאתגזרת מן טורא די
לא בידין, כמה דאת אמר (בראשית מט) בשם רועה אבן ישראל, מאן אבן
דא. דא כנסת ישראל, כמה דאת אמר, (בראשית כ"ו) והאבן הזאת אשר
שבותי מצבה וגו'.

זוהר תולדות - Zohar Chayei Sarah

רבי וזי"א אומר, מהכא (ישעיה י) שאר ישוב שאר יעקב, אליו ברכאן אורזין דאשתארו, וכתוב, (מיכה ה) והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים (אליו ברכאן אורזין כתוב, (מיכה ה) והיה שארית יעקב) בגוים פלהו, ולא בעשו בלוודיה, וכתוב והיה שארית וגו', פטל מאת יי.

פתוז רבי ייסא ואמר (מלאכי א) בן יכבד אב ועבד אדוניו, בן, דא עשו. דלא הוה בר נש בעלמא דיוקיר לאבוי, כמה דאוקיר עשו לאבוי. והוא יקירו דאוקיר ליה אשליט ליה בהאי עלמא. (שם) ועבד אדוניו, דא אליעזר עבד אברהם (פי' ע"א) ואוקמוה, דהא בר נש דהוה אתי לזרן, בכמה עותרא, וכמה מתנן וגבזבזין, וגמלין טענין. דלא אמר לבתואל וכן, דאיהו רוזימוי דאברהם, או בר נש אורא דאתי בפיוסא דאברהם, אלא עד לא ימכל מלוי, מה פתיב, (בראשית סד) ויאמר עבד אברהם אנכי, ולבתר אדני אדני, בגין דיוקיר ליה לאברהם ההוא יקרא וההוא טיבו, אוריה ליה לכמה זמנין.

כך עשו, ההוא יקרא דאוקיר ליה לאבוי, אוריה ליה כל הני זמנין דישלוט בעלמא דא. ואינון דמעין, אורידו לון לישראל בשעבודא די ליה, עד דיתובון ישראל לקודשא בריך הוא, בבכיה ובדמעין. דכתוב בבכי יבאו וגו', וכדין פתיב, ועלו מושיעים בהר ציון לשפט את הר עשו והיתה ליי המלוכה. ברוך יי לעולם אמן ואמן.